

PROGRAMA ELECTORAL MUNICIPALS 2015

INTRODUCCIÓ

El programa de treball de la CUP de Manresa que us presentem és una proposta que, a partir d'aquest 2015, ens plantegem tirar endavant durant els pròxims anys. Aquí hi ha descrites línies de treball amb diferents nivells de concreció, ja que la dinàmica dels diversos sectors socials amb els que la CUP treballa habitualment és també diversa i, per tant, el treball està més o menys avançat segons aquesta realitat.

De la mateixa manera, hi ha objectius proposats a curt, a mig i d'altres a llarg termini. Pensem que per poder aconseguir una millor ciutat i un millor país cal plantejar-se la ciutat que volem no només demà passat sinó d'aquí a deu, vint o trenta anys. És per això que ens comprometem a buscar els consensos i els acords necessaris per tal que siguin quins siguin els equips de govern en els pròxims anys, es treballi en uns objectius de ciutat comuns. Un exemple il·lustratiu d'aquest concepte és la connexió ferroviària amb Barcelona i/o Lleida que tant en valors de qualitat com de quantitat del servei té molt camp per córrer per aconseguir uns estàndards acceptables i ja hem vist que durant els darrers 30 anys no ens n'hem sortit. En qualsevol cas, es tracta d'un document que explica les línies de treball de la CUP tal com estan ara i apunta la feina a fer durant els pròxims anys. És per això que l'entendem viu i necessàriament incomplet, ja que s'anirà nodrint de les aportacions de tots els col·lectius de persones que treballen a la ciutat i volen una ciutat i un país més lliure nacionalment i més just socialment.

**PROCÉS
D'INDEPENDÈNCIA I
CONSTRUCCIÓ NACIONAL
DELS PAÏSOS CATALANS**

PROCÉS D'INDEPENDÈNCIA I CONSTRUCCIÓ NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS

El procés polític en clau independentista que viu el Principat, la mobilització popular que l'ha iniciat i el sosté i la seva traducció en la creació d'un nou Estat i l'inici d'un procés constituent, influeix també en aquestes eleccions.

Els municipis són una peça clau per avançar en aquest procés de ruptura amb l'Estat. Per una qüestió de convenciment, perquè creiem que el marc local tindrà una importància cabdal en l'organització del procés constituent inherent al procés d'independència, facilitant la participació de tothom qui ho vulgui en definir quines ha de ser les bases constitucionals de la nova República Catalana.

Però també per una qüestió pràctica i més a curt termini, que és la defensa efectiva de les conquestes polítiques en aquest procés si l'Estat suspèn la capacitat de maniobra del Parlament de Catalunya i pren altres mesures de caire repressiu que impossibiliten que aquest actuï. El relleu l'haurien de prendre els municipis en una Assemblea d'Electes.

L'aportació de la CUP en aquest procés seguirà 5 línies de treball.

1) Reforçar el caràcter popular del procés d'independència, treballant dins i fora de l'Ajuntament per fomentar i facilitar les reivindicacions independentistes, i procurar espais de participació popular més enllà dels partits polítics en la definició de les bases constitucionals d'una futura República Catalana. L'Ajuntament es comprometrà en fomentar els espais de discussió ciutadana que es constitueixin per a debatre sobre quines bases s'ha de construir la nova República.

2) Donar suport a les accions de desobediència, popular i institucional, a les lleis de l'Estat per tal de

forçar la ruptura (per exemple, una declaració unilateral d'independència)

3) Comprometre's a reforçar, amb la seva acció, la creació d'estructures bàsiques per a la consolidació del procés independentista. L'Ajuntament s'ha de comprometre amb la sobirania fiscal (pagar impostos a l'Agència Tributària Catalana) i animar a la ciutadania a sumar-s'hi.

4) Donar suport o encapçalar iniciatives més enllà dels partits i les institucions que proposin estructures per a la nova República que objectivament afavoreixin els drets de les classes populars i assegurin un nou Estat constituït sobre la base de la justícia i la igualtat. Estructures com una banca pública, el control públic i democràtic dels recursos naturals, la instauració d'una renda bàsica o un sistema únic i públic en educació i sanitat.

5) Desenvolupar línies de treball d'acord amb els quatre compromisos assumits en el document "Els ajuntament per la independència" d'Òmnium Cultural i l'ANC.

Tanmateix, la CUP entén aquest procés independentista com un graó més en la lluita per a la plena sobirania dels Països Catalans. És per això que també és tasca i compromís de la CUP desenvolupar línies de treball per avançar en la construcció nacional. Treballarem dins i fora de les institucions en aquest sentit.

Donar suport a la creació d'una Assemblea de Càrrecs Electes dels Països Catalans, facilitant-ne el finançament si cal, i la cessió d'infraestructures i espais de publicitat municipal per a la seva promoció.

Donar suport a les iniciatives que contemplin el marc nacional complet (com la xarxa de Casals i Ateneus dels Països Catalans o la plataforma Som Països Catalans entre d'altres) i animar les que només contemplen una part del territori a estendre-les als altres.

Denunciar la persecució de la llengua i cultura catalanes a tots els territoris dels Països Catalans.

Tirar endavant programes d'intercanvi en diversos àmbits (ensenyament, celebracions populars, etc.) que ajudin a reforçar una referencialitat de Països Catalans.

Impulsar i participar en la creació d'estructures organitzatives comunes dels Països Catalans (com la

Xarxa municipalista dels Països Catalans) per tal de posar en marxa i coordinar iniciatives socials que ens permetin construir alternatives al model econòmic i cultural dominant i, així, avançar cap a la independència com a motor de la transformació social.

Donar suport a les iniciatives populars de la ciutat que treballin per la independència i aquelles de caràcter rupturista que reconguin el dret a decidir del nostre poble. Es tracta de dotar de protagonisme les classes populars en el procés d'alliberament, enlloc de les institucions.

Afavorir que l'Ajuntament de Manresa es posi a favor de l'obertura d'un procés constituent que impliqui la convocatòria d'una Assemblea Constituent amb una forta presència i participació de les classes populars.

L'Ajuntament també ha de reconèixer el dret a l'autodeterminació dels pobles palestí, sahrauí i kurd entre d'altres.

**APROFUNDIMENT
DEMOCRÀTIC**

APROFUNDIMENT DEMOCRÀTIC

Des del nostre punt de vista, actualment, el context social i polític es caracteritza per un allunyament cada vegada més gran dels centres de decisió dels ciutadans a qui van dirigides les actuacions polítiques i socials. Aquests centres de decisió reals, però, es troben fora de l'àmbit polític. Així es consolida la cultura de la democràcia delegada. Aquests delegats es dediquen a gestionar formalment la democràcia, a generar un corpus legislatiu d'acord amb els interessos del poder econòmic dominant. Tot i així, existeix un ordenament jurídic que, tot i les seves limitacions, permet certs mecanismes de participació els quals no es porten mai a la pràctica. És la manca de voluntat política la que produeix aquest efecte.

A la CUP creiem que la democràcia és molt més que anar a votar cada X anys. La democràcia real és la que permet decidir dia a dia el model de societat que volem. Això no és fàcil, però els ajuntaments, com a institucions més properes a la ciutadania, tenen una gran oportunitat i, sobretot, una gran responsabilitat en aquest sentit. La CUP té com a objectiu retornar la política a la gent. Hem de denunciar la mentida de la democràcia formal, potenciar l'organització autònoma de les classes populars, aconseguir des de les institucions la creació de canals de participació real efectius i garantir que aquests canals s'utilitzin i serveixin perquè les classes populars autoorganitzades executin polítiques per al poble.

En un context polític marcat per la desafecció ciutadana cap a les institucions i cap als representants polítics del sistema, cal presentar a la ciutadania una manera diferent d'entendre la política als ajuntaments, que permeti recobrar la confiança en les institucions i torni a despertar l'interès pels afers públics a partir de la implicació de la ciutadania en la política local, i per sobre de tot, cal canviar la cultura de la delegació.

Cal facilitar la participació, fent que la burocràcia no sigui un impediment. Qualsevol organisme dotat de participació se li haurà de fer difusió en els àmbits que corresponguin. Com també es convidarà totes aquelles associacions i entitats que treballin el tema en qüestió. Aquests organismes, per tal de fomentar-ne la participació i el control democràtic de l'ajuntament per les manresanes i manresans, seran

necessàriament vinculants i tindran decisió sobre el pressupost municipal.

Tots els consells Municipals existents, i els que es facin nous, passaran a ser participatius i vinculants, a la vegada que se'ls promocionarà i se'ls donarà la importància necessària per a la implicació de la ciutadania en aquests.

Des de la CUP proposem que els consells de districte estiguin més arrelats al territori, és per això que proposem que passin de ser 4 a 5, i que aquest últim aglutini els barris de Viladordis, Sant Pau, Els Comtals, El Xup, Torre Santa Caterina, Sol i Aire, Bellavista i Suanya, situats a la perifèria i amb característiques rurals molt diferents dels barris pròpiament urbans. Aquests han de ser vinculants i han d'anar més enllà de la via pública. Hi haurà una oficina d'atenció al ciutadà a cada consell de districte, per a què les manresanes i manresans puguin fer tot tipus de gestions a prop de casa, així com sentir-se més seu el districte.

Per a poder repartir al poble el que és del poble, és necessari que els pressupostos siguin fets de manera participativa en la seva totalitat. Per tant, l'Ajuntament ha de garantir la plena participació en tots els processos d'elaboració dels pressupostos, és a dir, s'ha de participar durant el procés d'estudi, anàlisi, definició de prioritats i reflexió prèvia a l'aprovació.

Cal que l'ajuntament es doti d'una regidoria de participació, la qual vetllarà per a què aquesta vinculació esdevingui. També caldrà que vetlli per tal que hi hagi espais de ludoteca en els àmbits i horaris que es duguin a terme aquests processos. Aquesta regidoria haurà de vetllar també per l'activació de la població i la seva implicació tant en l'acció política municipal com en la vida social del municipi. Una altra de les seves tasques serà la d'impulsar programes que transmetin valors participatius i que permetin l'apropament de tots els sectors de la població, dones, joves, persones migrades, gent gran, etc. Es tracta d'una regidoria transversal que hauria de poder assessorar, modificar i proposar millores en les polítiques de qualsevol altra regidoria per tal d'assolir el màxim grau de participació ciutadana.

Cal anar més enllà i fer una auditoria del deute per determinar quina part del deute és il·legítim. Aquesta ha de ser participativa i també vinculant. Ho entenem de manera que aquesta auditoria afavoriria la transparència i el dret a la informació com també la lluita pel dret a la participació real. L'entenem com un

dels principals mecanismes de control ciutadà sobre l'economia de l'ajuntament de Manresa i un espai on decidir, un cop identificat el deute il·legítim, què fer amb ell.

Cal enfortir i dinamitzar el teixit associatiu de la ciutat. Manresa és una ciutat amb teixit associatiu, aquest però cal que se li doni importància. És per això que apostem per dotar-lo de suport organitzatiu, logístic i financer per a què puguin iniciar la seva activitat per acabar materialitzant els seus objectius. Tot i així, és necessari que aquestes associacions no depenguin de l'ajuntament.

MUNICIPALITZACIONS

MUNICIPALITZACIONS

Sota aquest títol hi ha una de les prioritats de la CUP en els pròxims anys: tornar en mans públiques els serveis públics municipals. Pensem que la població de la ciutat es mereix el retorn d'aquests serveis i prestacions a les seves mans per tal de, sobretot, millorar-ne la gestió.

Els principals sectors de l'economia catalana, incloent una part dels serveis públics, estan en mans del capital privat: energia, finances, gran distribució, indústria, etc. A més, les autoritats del país han engegat un procés de privatització d'organismes i propietats que fins ara eren de titularitat pública amb l'excusa d'eixugar el dèficit de les administracions i reduir el deute públic.

Una altra dinàmica que s'ha produït a l'entorn d'aquestes polítiques neoliberals és l'externalització de la gestió de determinats serveis públics. En resum, el país es troba en un escenari de privatitzacions massives del sector públic, amb la finalitat de generar més activitat de negoci pel capital privat. D'aquesta manera les classes populars del país tindran més difícil accedir a determinats serveis bàsics, pujaran les tarifes, la qualitat mitjana baixarà i els treballadors públics quedaran en una posició encara més precària. Aquestes afirmacions de futur no són gratuïtes, ja que és una tendència que, malgrat la crisi, ja fa temps que es confirma.

La CUP aposta per una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió. La municipalització implica un control absolut de l'ajuntament sobre els preus que s'apliquen –i, per tant, la possibilitat de l'abaratiment mitjançant pressió social –cosa que significa que tothom en pot fer ús independentment dels seus ingressos i representa unes millors condicions de treball per als professionals que hi treballen. A més a més, els beneficis econòmics que anteriorment es quedava l'empresa concessionària, són ara recaptats en la seva totalitat per l'ajuntament. Cal que els ajuntaments adoptin el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics municipals.

Entenem que cal revertir les concessions de serveis públics i dur a terme una municipalització amb formes d'organització horitzontal i participativa interna, estudiant processos de recol·locació de treballadores ja existents en les empreses privades en treballadores

públiques, encara que sigui gradualment. Cal entendre que el criteri d'un servei públic mai ha d'ésser el de l'obtenció de beneficis sinó el de donar un servei a la ciutat.

PROPOSTES

Abans de municipalitzar, cal estudiar bé les concessions, mirar quines acaben aviat, i assegurar que no es prorroguin. Un cop detectades les més factibles, cal encomanar estudis (els podria fer Aigües de Manresa) per saber quan i com es poden municipalitzar.

En el cas de concessions amb contractes llargs (escombraries i aparcaments, per exemple), cal estudiar què costaria rescindir-los i si és viable fer-ho. Cal tenir en compte que el cost de la rescissió pot ser alt, però ens estalviariem (escombraries) o guanyariem (aparcaments) molts ingressos al pressupost municipal cada any. Calen estudis rigorosos, en tot cas.

La solució més viable i menys conflictiva sembla ser, d'entrada, l'encomana de gestió a les empreses municipals. De fet, aquesta ha estat la forma triada en les 2 remunicipalitzacions fetes en aquest mandat, que no han estat presentades així però que ho són a la pràctica: encomana de la gestió de la piscina municipal a Aigües de Manresa i encomana de la gestió de l'aparcament del Mercat a FORUM.

Amb l'actual legislació és difícil pensar en la gestió directa dels serveis per part de l'ajuntament, però, com ja hem dit anteriorment, calen estudis rigorosos per afrontar aquest objectiu. Tant si s'encomana a empreses municipals com si s'entoma directament, cal tenir molt en compte els drets laborals de les treballadores, que han de prendre part activa en tot el procés de municipalització. S'ha d'evitar la instrumentalització de les treballadores per part de les empreses privades.

Conclusions

Després d'analitzar els diversos mecanismes de municipalització, entenem que el camí més factible és, de moment, utilitzar les empreses municipals existents. Es poden fer encomanes de gestió, com s'ha fet en els casos de la piscina municipal o del pàrquing del Mercat Puigmercadal. En qualsevol cas, és molt important fer-ne seguiment i informar molt bé als ciutadans.

El primer pas per a què les municipalitzacions siguin un èxit és fer un bon anàlisi de les concessions actuals, per saber quines són més fàcilment municipalitzables i quines poden comportar dificultats tècniques i legals. El més adient és encarregar l'informe als tècnics d'Aigües de Manresa, una empresa municipal que ja té experiència en l'absorció d'antigues concessions. Si cal, s'ha de reforçar amb recursos humans Aigües de Manresa per tal que això sigui possible sense generar un volum de feina inassumible

L'objectiu és municipalitzar, però si no aconseguim les majories necessàries per a aconseguir-ho, la nostra feina serà crear debat ciutadà i generar una majoria social a favor del canvi de gestió. Cal mantenir el tema a la primera línia de debat, i aconseguir que no es facin noves concessions ni renovacions a llarg termini.

FISCALITAT

FISCALITAT

El finançament de l'administració local és un element clau a l'hora de desplegar polítiques municipals. Històricament, els municipis han estat infrafinançats i això ha generat que només es pugui tenir marge de maniobra en molt pocs impostos, i que s'hagi de dependre contínuament d'administracions superiors per aconseguir finançament. Així doncs, la primera reivindicació de la CUP en termes de fiscalitat i recaptació d'impostos és la millora del finançament dels municipis com a eines més properes a la ciutadania i que reben directament les seves demandes. Els municipis haurien de rebre directament una part dels ingressos derivats de la recaptació de tots els impostos.

Alhora, els municipis no tenen capacitat de crear impostos nous. Els impostos ja existents i regulats per llei són l'Impost sobre Béns Immobles (IBI), l'Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica (IVTM), l'Impost sobre Activitats Econòmiques (IAE), l'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres (ICIO), i l'Impost sobre el valor dels terrenys de naturalesa urbana (IVTNU). L'IBI és la principal font d'ingressos de l'Ajuntament.

La Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària ha fet una sèrie de propostes que trobem interessants de cara a la reestructuració de la fiscalitat en termes de justícia social. És per això que en fem nostres una bona part.

PROPOSTES

IBI: tenim uns valors cadastrals que no s'ajusten a la situació actual. El fet que la llei permeti una marge massa gran pel que fa a la periodicitat de les revisions cadastrals i la no simultaneïtat de revisió en tots els municipis crea una diferència entre municipis que té un impacte directe en el finançament dels Ajuntaments (volum de les subvencions rebudes per part d'administracions superiors) i afecta el càlcul d'altres impostos. Les nostres propostes de treball són:

Treballarem per una revisió no superior als 8 anys a tots els municipis.

En la mesura del possible, reestructurarem els diversos coeficients de l'impost, de cara a reforçar-ne

la progressivitat i fer que els immobles amb més valor paguin més proporcionalment.

Treballarem per aplicar coeficients més elevats en el cas d'immobles no residencials.

Estudiarem bonificar part de l'impost a persones amb risc d'exclusió social.

Estudiarem bonificar part de l'impost en el cas que les persones que estiguin empadronades en un immoble estiguin desocupades i/o cobrin prestacions inferiors al salari mínim.

Aplicar un recàrrec del 50% de l'IBI als pisos desocupats. Instal·lar tanques en edificis antics desocupats amb risc de despreniment, i cobrament de la corresponent taxa d'utilització del domini públic.

Reclamar el pagament de l'IBI per part dels edificis de l'Església. Com que això no és competència dels Ajuntaments, cal quantificar la quantitat que es deixa d'ingressar en aquest concepte i fer-ho públic.

IAE: Dedicar més recursos de personal i financers a inspeccions que controlin les activitats econòmiques, i revisin les bonificacions existents per evitar el frau. Revisar possibles fraus en les bonificacions per inici d'activitat

ICIO: Aplicar tipus impositius més baixos a les rehabilitacions que a les noves construccions

Taxes

Revisar la despesa en la prestació de serveis municipals (els gestionats directament i les externalitzacions) amb l'objectiu d'assegurar-ne la bona gestió i l'adequació del cost del servei a la taxa, i amb l'objectiu de remunicipalitzar-los progressivament per assegurar-ne el control democràtic i una gestió econòmica més eficient d'acord amb l'interès públic.

Introduir criteris ambientals a la taxa d'escombraries a fi d'incentivar la separació i reducció de residus. Aplicar descomptes per ús continuat de la deixalleria i per l'ús d'envasos reutilitzables en comerços.

Introduir criteris ambientals en la taxa de subministrament de l'aigua, penalitzant els usos abusius no relacionats amb l'aigua en boca ni al reg per conreu (penalitzar piscines particulars, etc.)

Aplicar de manera immediata el reglament sancionador

de pisos buits, un cop avalat per la Taula sobre l'Habitatge de Manresa.

Preveure multes per l'incompliment del deure de rehabilitació d'habitatges, estiguin habitats o no.

Complir el compromís de fer uns pressupostos realment participatius, amb un procés informatiu previ sobre les característiques d'una pressupost i amb capacitat decisòria de la ciutadania pel que fa a la fixació de les prioritats de despesa.

Compromís per a una informació pública entenedora, de fàcil accés i revisada periòdicament de la despesa municipal, a més d'altres qüestions relacionades amb l'activitat política de l'Ajuntament (condicions i sous dels regidors, assistència a plens, etc.)

Màxima transparència i publicitat en les licitacions i concursos públics per tal de garantir-hi un accés igualitari

Col·laborar activament amb la Plataforma d'Auditoria Ciutadana i el seu projecte d'Observatori Ciutadà Municipal.

Denunciar l'ús fraudulent de dietes per part dels representants polítics i introduir limitacions per al cobrament de dietes (quantitats màximes per àpats, per exemple).

Dedicar una part dels ingressos extres derivats de la inspecció fiscal i la lluita contra l'evasió a reforçar els mecanismes de control (personal i mitjans tècnics) i la capacitat legal per a fer-los efectius.

Requerir que les grans empreses que concorren en concursos públics hagin de presentar informes de responsabilitat fiscal.

Argumentar en els plecs de condicions que les empreses que tributen en paradisos fiscals no concorren en igualtat de condicions que les altres, i restar-los punts en les convocatòries públiques per aquest motiu.

Donar suport a les accions que derivin de la iniciativa "Municipis lliures de paradisos fiscals"

LLUITA CONTRA L'EXCLUSIÓ SOCIAL

LLUITA CONTRA L'EXCLUSIÓ SOCIAL

CRITERIS GENERALS D'ACTUACIÓ POLÍTICA

Les polítiques socials han de ser públiques i universals. Això garanteix una situació d'obligació, i per tant, de dret. Hem d'estendre el discurs dels drets socials. Hem de tendir a actuar col·lectivament contra l'exclusió. El que determinarà que hi hagi menys situacions d'exclusió és que les polítiques destinades a garantir els drets i mitjans bàsics de la gent siguin efectives. Fent les tasques en habitatge, educació, etc. evitarem moltes d'aquestes situacions i, a més a més, evitarem l'estigmatització de les persones en risc d'exclusió. No podem confondre la manca de renda amb problemàtiques d'un altre tipus. Hi ha injustícies socials per raó de renda precària i n'hi ha que no. Un accés als mitjans bàsics adequat a la renda pot resoldre moltes situacions de precarietat.

PROPOSTES

Exclusió Social

Creació d'un Consell Social Municipal i un Observatori sobre l'Exclusió, formats per les diverses àrees de l'Ajuntament, entitats populars i del tercer sector. Tindrien tasques complementàries a curt i mig termini amb dos objectius bàsics:

- Definir un sistema d'indicadors que servien de base per veure com van evolucionant any rere any. Això ha de permetre adequar àgilment les polítiques socials de la ciutat i destinar els recursos allà on fan falta.
- Promoure i dinamitzar les polítiques comunitàries orientades a crear comunitat i a resoldre col·lectivament les mancances dels barris.

Revisió dels criteris de repartiment dels diners de la partida de serveis socials: utilitzar els recursos públics per a fer polítiques públiques d'igualtat, sense externalitzar aquest tipus de serveis. Aquests criteris han d'estar d'acord amb el Consell i l'Observatori abans descrits.

Pobresa infantil: cal batallar per aconseguir que tots els infants que ho necessitin tinguin la totalitat de les beques. Això seria a curt termini, perquè el que volem aconseguir és que es normalitzi el fet de menjar a l'escola com un dret universal a la ciutat.

Pressió i denúncia pública de les empreses de subministraments bàsics i entitats bancàries i promotores perquè es vegin obligades a garantir els drets bàsics d'accés a l'habitatge i subministraments encara que els suposi renunciar a una part dels seus beneficis. Oferir suport legal a qui ho necessiti quan aquestes empreses gosin retallar aquests subministraments.

Canvi de funcionament de l'àrea de serveis socials: passar de la política de gestió de prestacions a una feina encarada a la prevenció, el carrer i la política comunitària.

Treballar més per la dignificació i l'apoderament de les persones: uns serveis socials que acompanyin, més que no fiscalitzin. Cal dotar de més recursos i impulsar tot el treball en xarxa, no només de professionals sinó de les persones de la ciutat, que hi pugui haver més relació entre tothom i xarxes de suport mutu. L'Ajuntament ha de liderar aquest canvi de paradigma. Cal potenciar que els serveis socials promoguin activament l'organització de demandes col·lectives de la ciutadania.

Ampliació del servei d'assistència domiciliària: per poder donar una bona atenció a les persones que ho requereixin, cal ampliar i flexibilitzar aquest servei i, sobretot, dotar-lo de professionals formats en l'àmbit específic. Pensem que és una manera d'estalviar recursos i de millorar el servei a la vegada, fent-lo més personalitzat i, per tant, de més qualitat.

No a la privatització dels serveis a les persones: cal lluitar contra l'externalització dels serveis d'atenció a les persones (assistència domiciliària, etc.). Les empreses concessionàries no sempre vetllen per l'interès social i per les condicions laborals de les persones treballadores. Aquests serveis no han de poder regir-se per criteris empresarial de rendiment, sinó per qualitat de servei.

Garantir que totes les persones en situació de vulnerabilitat que resideixen a Manresa puguin empadronar-se, independentment de si tenen contracte de lloguer o no, de si viuen en un habitatge regularitzat o en un infrahabitatge. Això garanteix que

molts ciutadans puguin accedir a la tots els serveis que ofereix la ciutat i, per tant, es tendeix a la igualtat. Dotar de contingut i pressupost les múltiples taules i consells que tenim (Taula de Serveis Socials, d'Inclusió, d'Habitatge...). Si no aconseguen els objectius pels quals van ser creats, cal plantejar-ne la reestructuració per tal que no sigui així. El capital humà que disposa la ciutat no es pot malmetre.

Promoure la regularització de les activitats pròpies de l'economia submergida: detectar quins són els mercats de l'economia submergida a Manresa i promoure cooperatives que permetin regularitzar-les. Creació de cooperatives paraigua que permetin la regularització de les feines que requereixen el pagament d'autònoms i que actualment s'estan fent en negre (especialment persones que no reben cap ajuda ni ingrés derivat de la cotització).

Atendre les necessitats i demandes de la gent gran en situació precària, especialment les dones que viuen soles (amb menys ingressos i que viuen més anys soles). L'Observatori sobre l'Exclusió ha de tenir un paper determinant en l'assoliment d'aquest objectiu. Promoure una llei de dependència catalana. Mentrestant, dedicar una partida de polítiques socials a pal·liar les retallades pressupostàries de la llei espanyola.

Envelliment actiu: promoure bancs del temps i bancs de recursos de les persones jubilades. Promoure projectes de suport mutu dins el col·lectiu de jubilats (jubilats actius amb jubilats aïllats).

Elaborar processos de participació i d'usos de l'espai públic. Desencallar el projecte de Patis Oberts i concebre'l com un espai dedicat a famílies i a infants. Promoure la participació dels sectors tradicionalment exclosos de la participació política.

Modificació del reglament de participació per permetre la participació directa de la ciutadania sense haver de passar els filtres partidistes.

Treballar per la creació d'assemblees de barri que promoguin l'autoorganització dels sectors exclosos: algunes entitats ja no representen els barris. Cal buscar els espais de participació real dels barris i facilitar l'expressió reivindicativa, així com facilitar les eines necessàries poder desenvolupar formes de treball.

Urgència en habitatge

La situació d'una part important del veïnat de Manresa referent a l'habitatge és d'una extrema precarietat. Un altre grup de persones, sense estar en aquesta greu situació, tenen un accés a l'habitatge a un preu abusiu tenint en compte la seva renda. Així doncs, cal habitatge amb preus de lloguer realment socials, adequats a les rendes més baixes i solucions imaginatives per tal de poder garantir un dret bàsic reconegut a la constitució que ens regeix. Estem parlant, doncs, de propostes d'aplicació urgent.

Cal actualitzar de seguida el Pla Local d'Habitatge, i apostar per les polítiques de rehabilitació d'immobles existents. Per una banda, podrien ser un aspecte important en el cas de la revitalització del barri vell, prioritàriament (a Manresa hi ha 586 habitatges en situació de ruïna o infrahabitatge), i seria una política d'ocupació per alguns sectors exclosos que venien de la construcció.

Cal crear una borsa de pisos municipals per poder atendre situacions d'urgència i poder així allotjar-hi persones que temporalment ho puguin necessitar. Impulsar polítiques de masoveria urbana.

Buscar vies efectives de treball municipal, nacional, estatal i europeu cap a la instauració d'una renda garantida, com a primer pas per a una renda bàsica a nivell català.

REACTIVACIÓ ECONÒMICA I LLUITA CONTRA L'ATUR

REACTIVACIÓ ECONÒMICA I LLUITA CONTRA L'ATUR

L'atur i la precarietat laboral és un dels problemes que requereixen una intervenció urgent des de les administracions. Els ajuntament són els primers que perceben la problemàtica dels ciutadans i ciutadanes, han d'assumir les responsabilitats que els pertoca i posar els recursos necessaris per garantir la seva qualitat de vida.

El capitalisme ha necessitat del treball assalariat, de múltiples formes, com a mitjà d'acumulació de riquesa. Les persones hem estat, som i serem mercaderies i estem obligades a vendre'ns en un mercat, el mercat laboral, segons una llei, la de la oferta i la demanda, que defensa que els treballadors i treballadores estem en igualtat de condicions que els i les capitalistes.

Una igualtat de condicions que sabem històricament que no es així. Salari mínims. Hores màximes. Contractes temporals. O sense cotitzacions. Categories professionals sense reconeixement. Greus problemes de salut i seguretat en el treball. I una llarga llista de desigualtats que avui en dia patim en l'anomenat mercat de treball.

Per tal de revertir aquesta situació, la CUP ens proposem situar al centre de l'economia les necessitats de totes les persones i el treball de cures amb el desenvolupament d'una economia eficaçment planificada i diversificada, amb béns i serveis útils i sostenibles i que comportin una elecció de treball lliure i una redistribució del temps i del treball domèstic.

La idea general que ens mou és la de la reactivació a partir de les potencialitats i necessitats del territori: una reactivació econòmica que perduri en el temps, eficient en la gestió dels recursos que ofereix el territori i que ocupi les persones d'una manera digna i participativa. La solució a llarg termini no és facilitar a qualsevol preu l'arribada d'empreses que generin un cert volum d'ocupació però que ofereixin activitats fàcilment deslocalitzables i amb un cost inassumible a nivell de condicions laborals. El paper de l'Ajuntament hauria de ser el de tenir una política activa en la recuperació dels serveis públics (municipalitzacions),

en el foment de l'autoocupació col·lectiva, en una política de formació i investigació pública dedicada a desenvolupar aquestes potencialitats, a facilitar els instruments de finançament dels projectes que assegurin la viabilitat econòmica dels projectes. És per això que creiem que una regidoria d'ocupació forta és un instrument imprescindible per a un model de reactivació econòmica basat en el desenvolupament local i les condicions dignes d'accés al treball.

PROPOSTES

A partir d'un estudi real de la situació socioeconòmica a Manresa i el Bages (amb especial atenció a l'afectació per la crisi), creació d'un pla de desenvolupament format per l'administració, agents socials, centres tecnològics i educatius, empreses cooperatives i d'economia social, associacions i ciutadania, elaborant un mapa de les potencialitats de l'economia local.

Municipalització de serveis públics: donada la importància estratègica d'aquesta proposta política, hem desenvolupat aquest aspecte en un apartat més amunt, però com que té una vessant important de reactivació econòmica a la ciutat, cal desenvolupar-lo també en aquest moment. Pensem que és necessària una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió, mitjançant una empresa municipal o (quan sigui possible) per gestió directa.

Dedicarem el marge de benefici empresarial i els diners corresponents a l'IVA a generar ocupació, reduir despeses i millorar el servei. De la mateixa manera es treballarà per reduir la jornada a 35 hores sense reducció retributiva (amb independència de la legislació vigent) per la creació de llocs de treball. Mentre no es puguin municipalitzar, els plecs administratius establiran: plantilla obligatòria mínima pel desenvolupament d'un servei, així com les hores de treball i retribucions. Les activitats que per qualsevol circumstància encara no es puguin municipalitzar tindran una retribució igual a la que correspondria amb el desenvolupament directe del servei. Tots els convenis col·lectius establiran el dret d'opció pels treballadors i treballadores davant l'acomiadament improcedent.

Projectes, ajuts i plans d'ocupació municipals destinats a defensar les classes populars, no senzillament com a mesures a curt termini, sinó com

a forma permanent de col·laboració i coordinació entre l'Ajuntament i el veïnat.

Formació i informació: cal que els sectors més castigats per l'atur tinguin una atenció prioritària en l'accés a la formació en els àmbits de les potencialitats. També cal que es potenciï la formació escolar cooperativa, en contraposició amb el foment de l'emprenedoria individual. Els instruments de promoció econòmica que té l'Ajuntament han de facilitar i potenciar la informació sobre formes d'autoocupació col·lectiva i cooperativisme (prioritàriament).

Investigació: incentivar la investigació pública (amb un conveni amb l'UPC) de desenvolupament de tecnologia associada al desenvolupament local. Tecnologia adaptada als productes d'aquí.

Finançament: donar informació prioritària sobre eines de finançament col·lectiu i cooperatiu. Convenis amb entitats de crèdit cooperatiu per al finançament de projectes.

Promoció del cooperativisme i altres formes d'economia social: Fomentar i prioritzar el moviment cooperativista i les empreses d'economia social que ofereixin garanties per la contractació de qualitat de persones amb risc d'exclusió social, que fomentin la paritat en la contractació i que evitin la subcontractació. Així com crear polítiques municipals que permetin influir en el sector privat. Prioritzar, en relació amb la política de contractació de l'Ajuntament (en el cas d'activitats que difícilment es poden municipalitzar, si més no a curt termini), les empreses cooperatives i establir criteris i condicions referents als drets laborals –com la lluita contra la temporalitat demanant compromisos per a l'estabilitat– a l'hora d'adjudicar les contractacions, tenint en compte també l'aspecte territorial en les contractacions, d'acord amb les limitacions legislatives existents. Prioritzar les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals, subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.

Foment dels plans d'igualtat i la reducció de les escales salarials a les empreses. Una manera de fomentar-ho és incloure en els plecs de concessió compromisos en aquest sentit.

Autònoms: per tal que aquests/es treballadors/es puguin accedir als recursos necessaris per continuar

desenvolupant la seva activitat, l'Ajuntament ha de fer de pont amb les entitats de crèdit que fomentin una banca ètica i popular.

Regularització de l'economia que no tributa: creació de cooperatives que permetin ocupar col·lectivament sectors que treballen en l'economia submergida; creació i/o convenis amb cooperatives paraigua que permetin regularitzar les feines de les persones que no es poden pagar els autònoms; creació d'una oficina pública que gestioni una borsa de treball per sectors econòmics de cara a facilitar la contractació i la rotació.

Cercar fórmules per una intervenció eficaç en el cas de deslocalització i/o tancament d'empreses. L'Ajuntament ha de defensar la permanència de les activitats empresarials susceptibles de deslocalització o tancament estudiant i oferint suport públic i vies alternatives de continuació de l'activitat del bé o servei a la ciutat (per exemple, amb el programa Reempresa) i que a la vegada es compti amb la participació activa dels treballadors i treballadores.

Sectors estratègics prioritaris: en el desenvolupament del sector primari i les potencialitats de l'horta manresana hi ha molt camp per córrer i, sobretot, en l'àmbit de la transformació alimentària (sector secundari a partir del primari).

Mesures per a l'impuls del mercat local: utilització de la moneda social com a instrument d'impuls del mercat local (mitjançant les bonificacions de tributs i taxes, el pagament de taxes d'utilització de la via pública -mercats-, etc.).

Comerç local: reduir la burocràcia en l'obertura de noves activitats i promoure certificacions públiques que rebaixin el cost d'inici; política activa per assegurar la diversificació del comerç (detectar necessitats i demandes de cada zona i preveure i promoure la instal·lació de nous comerços en funció d'això).

Manresa 2022: aprofitar aquesta data per a un canvi de model. El patrimoni de la ciutat és de tots i totes, i per tant cal que l'activitat econòmica que generi en forma de turisme reverteixi de manera directa sobre la ciutat.

Lluita contra les conseqüències de l'atur: ni tan sols en plena bombolla econòmica no es va aconseguir que hi hagués plena ocupació. Cal tenir clar que l'atur és un instrument útil per a la rebaixa de drets

i un mecanisme de por i control de la gent que està assalariada. Cal treballar per una renda bàsica que assegurí l'accés als mitjans bàsics a tota la població independentment del seu pas pel mercat de treball i que permeti una capacitat de negociació de les seves condicions laborals sense el xantatge de l'atur i la manca d'ingressos.

Donar suport a les vagues de les plantilles en lluita: l'Ajuntament ha de donar suport actiu, procurar assessorament legal si s'escau i cedir els espais de comunicació adients per a atendre les demandes de les plantilles en lluita.

Pensions públiques: cal que l'Ajuntament, i les empreses que treballin per al consistori no fomentin sistemes de pensions privats que permeten la fugida de recursos econòmics cap a bancs, caixes i asseguradores privades que no reverteixen en benefici de tothom.

GENT GRAN

GENT GRAN

Les persones d'edat avançada són especialment vulnerables a l'exclusió i, a la vegada, és un capital humà que, sovint, es desestima i es menysté. És per això que hi dediquem unes propostes específiques. Estem parlant de la franja d'edat a partir de l'edat de jubilació.

El Bages és una de les comarques més envellides de Catalunya. A Manresa la població major de 65 anys és de 14.728 persones (dades oficials Generalitat any 2014) el que suposa un 19% respecte a la població total (de 65 a 84 anys, 12.119 persones; de més de 84 anys, 2.609).

Hi ha un gruix molt important de persones amb situacions i necessitats molt diverses que cal atendre que es poden englobar en dos grans grups de persones:

- Un sector de gent que ha arribat a la jubilació fa relativament poc, que gaudeix d'una bona salut i de la qual es menysté la seva capacitat d'aportar en termes de coneixement, capacitat associativa i cohesió del propi col·lectiu.
- Un altre sector de gent que pateix una vellesa precària aïllada a casa, amb moltes dificultats econòmiques i mala salut. És especialment preocupant la situació de moltes dones grans que viuen soles, amb unes pensions molt baixes (derivades del no reconeixement a nivell de cotització del treball de cures i del seu treball assalariat).

D'altra banda, les conseqüències de la crisi econòmica també afecten la gent gran en conjunt. Tenim unes pensions molt baixes i que tendiran a ser-ho més a mesura que avancin les reformes laborals, la precarietat del mercat i l'atur de llarga durada. La congelació de les retribucions de les pensions suposa una pèrdua progressiva del poder adquisitiu i, per tant, un augment de l'empobriment real. L'augment del govern espanyol del 0,25% anual per a les pensions és totalment vergonyós (uns 2 euros al mes de mitjana), sumat a la pujada del cost de la vida (especialment pel que fa als subministres bàsics) i les retallades en les poques polítiques efectives adreçades a aquest sector (lleis de la dependència) fan que la situació actual sigui deficitària i que durant els pròxims anys empitjori.

A més a més, aquest col·lectiu també pateix les conseqüències de la situació dels seus familiars més

directes (atur, desnonaments...) i sovint actua com a puntal per a què la situació no sigui més greu (en forma d'ajuda econòmica, acollida a casa, etc.), cosa que encara precaritzava més la seva situació.

PROPOSTES

- Millora de la via pública: el mal estat de les voreres, a banda de ser un motiu de perill per a la seguretat de les persones, afavoreix l'aïllament i la reclusió de les persones més vulnerables a casa. En el mateix sentit, cal eliminar les barreres arquitectòniques i dissenyar nous espais (inclòs quin mobiliari urbà s'hi posa: bancs amb respallers, fonts d'aigua a una alçada adient...) amb la participació de persones amb dificultats de mobilitat.
- Incloure la millora de l'accessibilitat als autobusos urbans al contracte de concessió. Subvencionar totalment o parcial (segons les necessitats) del transport del centre de dia, i treballar per municipalitzar-lo. Hi ha gent que viu aïllada perquè no pot pagar el transport al centre de dia.
- Parcs d'envelliment actiu: cal que els parcs siguin en espais més centrals per a fer-los més accessibles.
- Denúncia i recerca de recursos per a pal·liar les retallades en assistència domiciliària, les llistes d'espera en teleassistència i serveis diversos de la sanitat pública (intervencions quirúrgiques, pròtesis, especialistes, etc.). En aquest àmbit també hi ha el factor del cost dels medicaments, ja que van augmentant els productes a pagar perquè cada dia s'estan suprimint medicaments que estaven sufragats i, per tant, cal invertir recursos en poder garantir que aquest cost sigui el mínim possible.
- Més i millor seguiment per part dels serveis d'assistència social en els protocols per evitar els maltractaments. El maltractament a les persones grans a Catalunya ha tingut un augment del 26% en els darrers tres anys (maltractaments físics, psicològics, econòmics, sexuals...).
- Buscar i aconseguir recursos per a lloguers socials especials per aquest col·lectiu.
- Ajuts per l'adaptació funcional de l'habitatge per persones amb mobilitat reduïda tals com la substitució de banyeres per plats de dutxa, agafadors, portes amb amplada adequada per a cadires de rodes i

caminadors, armaris de cuina i sobre-cuines amb alçades assequibles, etc.

- Denunciar la manca de places a les residències municipals per a la gent gran, ja que a Manresa predominen les residències concertades o privades i en algunes amb uns preus molt lluny de les possibilitats econòmiques dels usuaris. A la vegada, possibilitar l'assistència domiciliària (mèdica i emocional) per a qui desitgi gaudir de la vellesa a casa.

- Promoció de cooperatives d'habitatge per a gent gran (gestionades democràticament pels seus membres i amb el suport de l'administració) i denunciar i donar suport a les persones afectades per l'assetjament immobiliari.

- Extensió del projecte Puntal (col·laboració de persones jubilades per atendre col·lectius desatesos) a més sectors, a banda de l'ensenyament. Creació d'un banc del temps de gent gran i donar valor als seus coneixements i experiències vitals.

- Promoure projectes de col·laboració intergeneracional (escoles-gent gran, etc.).

- Atendre les necessitats, inquietuds i reivindicacions polítiques, intel·lectuals, artístiques, esportives i emocionals de la gent gran de la ciutat. Des de l'edat de jubilació fins al final de la trajectòria humana de les persones de la ciutat, fàcilment poden passar 30 anys: un temps que les persones hem de poder gaudir plenament i desenvolupar amb plenitud.

JOVENTUT

JOVENTUT

Entenem que la participació política juvenil ha de ser una eina que s'utilitzi amb la voluntat de crear i incidir en la política per a transformar el nostre entorn. Per aquest motiu creiem que ha de ser el jovent, com a subjecte polític, qui treballi específicament les polítiques juvenils i que aquestes no siguin elaborades des de l'òptica dels adults.

Amb la situació socioeconòmica i política actual, les joves som una de les figures de la societat que més pateix. Les joves som precàries en matèria laboral amb contractes de pràctiques, treballs no remunerats, exclosos del mercat laboral per falta "d'experiència" i obligades a acceptar feines precàries i amb escassetat d'ingressos. Però no només patim precarietat laboral, hi ha molts altres àmbits on la nostra opinió és menystinguda i atacada constantment. Per això necessitem eines d'empoderament juvenil per tal de poder transformar les nostres propostes i inquietuds en polítiques vinculants.

Per tant, entenem com a necessitat el fet de desenvolupar un discurs i unes propostes per tal de donar a conèixer la nostra realitat i les alternatives que podem aportar com a joves.

PROPOSTES

Participació

Volem que les joves se'ns escolti i valori, i és per això que hem de ser la part més activa a l'hora de prendre decisions que ens afectin i alhora ser protagonistes dels canvis que es produiran.

- Manresa ha de disposar d'un Consell de Joves que no estigui monopolitzat per les joventuts dels partits. Un espai de representació del jovent de la ciutat amb caire vinculant i obert a totes les joves que hi vulguin participar, per tal de poder decidir quina ciutat volem i que sigui una eina de cohesió entre el jovent manresà.

- L'Ajuntament ha de promoure la creació d'una revista jove a la ciutat, elaborada pel consell de joves i que respongui a les necessitats informatives, culturals, d'oci, lleure i laborals de tot el jovent manresà.

Oci, lleure i espai públic

El jovent és el col·lectiu que més temps passa al carrer, relacionant-se, experimentant i descobrint. És al carrer on s'expressen les inquietuds i es busquen solucions.

Les diferents ordenances de civisme han anat limitant i sancionant moltes de les activitats que fins ara es podien fer a l'espai públic. Alhora aquestes ordenances han reglat de tal forma aquest espai que impedeixen, amb traves burocràtiques i econòmiques, l'organització d'activitats i actes a tota entitat que vulgui utilitzar aquest espai.

Una de les conseqüències de la privatització de l'espai públic és la situació en la qual ens trobem actualment. Els diferents espais d'oci estan gestionats i pensats des de l'òptica dels adults i dels interessos del mercat fet que exclou el jovent de decidir quines són les diferents opcions d'oci en les que vol participar. Al mateix temps, es planteja un model d'oci que promou el consumisme, el sexisme i d'individualisme.

- Canvi del model de gestió dels equipaments públics. Definició d'una nova política de gestió dels equipaments amb la participació directa de la col·lectivitat i de les entitats per evitar la privatització de l'espai públic.

- Cessió de locals públics a les associacions i col·lectius, entre altres, que desenvolupin una tasca juvenil dins el teixit associatiu de la ciutat.

- Augmentar els recursos econòmics destinats a les associacions, col·lectius i organitzacions juvenils mitjançant els processos de pressupost participatiu.

- Recuperar tots aquells espais destinats a equipaments públics i que fins ara no s'ha fet. Les decisions s'haurien d'adoptar de forma col·lectiva, traslladant la democràcia directa al barri, per tal d'establir quines opcions són prioritàries.

- Adequar diferents espais, al carrer o en equipaments municipals, per tal que les joves puguin expressar i mostrar els seus interessos culturals als veïns i veïnes de Manresa.

- Creació de sales polivalents aptes per a concerts, teatre i altres manifestacions culturals per a joves diversificades en el territori.

- Garantir el finançament dels equipaments, i que cada espai s'adapti a la necessitat de la ciutat.

- Millorar la zona del Congost, per tal que esdevingui un gran espai destinat a l'esport. Aquesta zona, formada per pistes de futbol, bàsquet, voleibol i el camp d'atletisme, haurà de ser accessible per a totes les persones, encara no siguin sòcies de cap associació o entitat esportiva.

- Obrir els patis escolars fora de l'horari lectiu, d'escoles i instituts públics i concertats per tal que s'hi puguin dur a terme activitats esportives. Aquests espais són públics infrautilitzats: han d'estar oberts a qui en vulgui fer ús.

- Establir en el pati del Casino una zona dedicada al lleure i a la cultura amb mobiliari urbà adequat i, si s'escau, amb serveis adequats per aquest ús.

- Aglutinar, donar veu i suport aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació d'espais propis per tal de poder desenvolupar les seves activitats; ja sigui mitjançant l'ús de l'espai públic, d'espais autogestionats, llogats o municipals. Aquests col·lectius són la força de qui vol canviar la societat que tenim i construir-ne una de millor.

- Treballar per augmentar l'oferta pública universitària buscant interessos comuns de diferents actors per tal que així sigui.

- Augmentar les prestacions que ofereix la biblioteca del casino, com per exemple: llogar ordinadors, millor horari d'obertura, endolls a la sala d'estudi nocturna i la creació d'espais de treball i debat en grup.

- Reduir i alleugerir les traves burocràtiques i econòmiques a l'hora de demanar els permisos necessaris per a organitzar activitats o actes a l'espai públic.

- Eliminar totes aquelles lleis i ordenances municipals que dificulten l'ús de l'espai públic per part dels diferents col·lectius i persones dels diferents barris.

Transport

Els alts preus del transport públic, sumat a la mala qualitat del servei (poca freqüència, retards...) dificulten l'accés als instituts, universitats o a la feina a moltes persones de la ciutat, però especialment a qui és jove i, per tant, amb poca capacitat econòmica. No pot ser

que qui no pot pagar un cotxe privat per desplaçar-se hagi de patir un servei car i precari.

Utilitzar el transport públic no hauria de ser un inconvenient sinó tot al contrari, s'hauria d'incentivar. Cal que el transport públic guanyi terreny respecte el transport privat i millori en les condicions econòmiques i de disponibilitat, tant per una qüestió ecològica com per una qüestió d'igualtat.

- Millorar el servei de bus urbà, tant en preu com en freqüència.

- Descentralitzar les línies de bus urbà i millorar la connexió entre els barris perifèrics.

- Subvenció parcial o total pel servei de bus pels joves que estudien o treballen a Manresa, o bé són de Manresa i s'han de desplaçar a una altra població per anar a treballar o estudiar.

- Liderar la millora la freqüència del bus Manresa-UAB i les connexions amb Barcelona per tal de facilitar l'accés a la universitat a la nostra població.

- Creació d'una línia de bus nocturn urbà, especialment el cap de setmana.

- Fer pressió per integrar el trajecte Manresa-Vic dintre del sistema tarifari integrat de la TMB i augmentar les freqüències entre Manresa i Vic.

- Afegir una línia nocturna entre Manresa i Barcelona, especialment el cap de setmana.

- Connectar el carril bici a les escoles i instituts i també amb els pobles propers.

- Creació d'espais segurs per aparcar bicicletes repartits per la ciutat posant especial atenció als centres culturals, esportius i educatius.

- Adaptar el transport urbà i interurbà per poder transportar-hi la bicicleta.

Habitatge

Actualment el jovent viu en una conjuntura caracteritzada per la precarietat laboral, els elevats preus de l'habitatge, la nul·la aplicació de polítiques públiques destinades a fomentar l'emancipació del jovent i la impossibilitat de compaginar estudis i treball. Tot plegat produeix una situació on la majoria de les joves no poden emancipar-se i, per tant, no poden dur

a terme el seu projecte vital de forma autogestionada, lliure i autònoma.

Aquest fet reverteix a les mateixes famílies, ja que assumeixen tot el cost social i econòmic, traduint-se en una situació on el jovent depèn constantment dels recursos proveïts per la seva família, negant així la seva pròpia gestió de la seva vida. Així doncs, creiem necessari i vital apostar per la incentivació de l'emancipació juvenil en un habitatge digne i accessible.

- Creació d'una borsa municipal d'habitatge i donar suport a aquelles ocupacions d'habitatges, treballant per l'acció col·lectiva i en xarxa.

- Destinar una part de l'habitatge públic a l'habitatge pel jovent.

- Creació d'una Oficina d'Habitatge Juvenil que gestioni la borsa d'habitatge aplicant criteris de qualitat i de recursos econòmics, i que a més a més garanteixi l'assessorament legal al jovent que ho necessiti.

- No ingerència per part de l'Ajuntament en casos d'ocupació d'habitatges buits i en desús.

- Destinar una part de l'habitatge de protecció oficial al jovent.

- Creació d'una taula d'habitatge municipal en la qual les joves hi hagin de ser presents de forma vinculant.

- Posicionar-se i personar-se amb les afectades de processos d'execució hipotecària, sigui jove o no, i facilitar el servei d'informació, assessoria tècnica i jurídica pels casos d'assetjament immobiliari.

- Apostar per altres models d'accés a l'habitatge, com per exemple, la masoveria.

Cooperativisme, treball i drets laborals

La principal problemàtica que aguditza la situació de precarietat juvenil, és la precarietat laboral: amb el treball submergit, la subocupació, haver de ser pluriempleat per poder sobreviure, les males condicions de treball, l'escassetat d'ingressos i la baixa –quan no nul·la- protecció social dels joves. Però especialment, és el caràcter temporal del treball juvenil. Aquest consisteix a haver d'encadenar feines que amb sort duren 6 mesos, o treballar de

forma puntual i intermitent, o en el model laboral de treballs estacionals que fan esperar l'estiu o l'hivern per treballar en jornades de més de 10 hores diàries amb males condicions laborals i sense descansos en sectors com són l'hostaleria, el turisme, el lleure i l'oci, condemnant el jovent a la precarietat i a la incertesa.

Es per això que volem potenciar el cooperativisme com a model de treball, apostant per l'ajuda mútua, democràcia directa, igualtat, equitat i solidaritat entre els treballadors. Valors que són completament oposats al capitalisme salvatge que impera actualment a arreu dels Països catalans.

- Formacions de treball gratuïtes per a l'usuari final.

- Assegurar que no hi hagi diferències de sou per edat a les empreses municipals i en aquelles empreses amb les quals l'Ajuntament hi estableixi algun tipus de vincle econòmic o contracte.

- Regular les feines d'economia submergida juvenil.

- Condicions laborals dignes en espais laborals relacionats amb l'educació, tasques assumides, majoritàriament, per gent jove com a primers treballs (monitors de menjador, monitors de permanències, extraescolars...).

- Augmentar els punts d'Informació Laboral per a joves i garantir que aquests ofereixin assistència jurídica sense cost per a l'usuari buscant, per exemple, recursos humans dins la plantilla de l'Ajuntament.

- Assegurar i controlar que les condicions laborals de les empreses privades que entren en concurs siguin dignes i no precàries. Així doncs, obligar també a totes les empreses municipals a fer contractes a totes les joves que hi estiguin duent a terme un servei.

- No donar cap nova llicència d'activitat a les Empreses de Treball Temporal per desenvolupar la seva activitat a la ciutat, entenent que són una de les principals fonts de precarietat del món laboral.

- Dur a terme una inspecció laboral generalitzada i regular.

- Denunciar a les empreses privades que exploten a les joves.

- L'Ajuntament, com a contractant, hauria d'aplicar mesures de conciliació del temps laboral amb el temps

domèstic, familiar o d'oci per als seus treballadors i treballadores. En aquest cas, siguin joves o no.

- Crear una borsa de terres de cultiu, per tal d'impulsar i facilitar al jovent l'accés als horts urbans per fomentar l'autoconsum i l'aliment de proximitat.

- Divulgar el cooperativisme entre la gent jove amb la realització de cursos i tallers, enlloc de lluir la figura del jove emprenedor.

- Fomentar les escoles-taller, per tal d'oferir als joves una sortida laboral digna i a la vega que es puguin formar en l'ofici que més els agradi.

Autogestió

Entenem l'autogestió local com una forma de prendre el control de les nostres vides i de dotar els nostres barris i pobles d'infraestructures que possibilitin el desenvolupament estable de projectes socials organitzats des de baix. Això serveix per trencar amb l'actual dependència i amb els precaris sistemes de prestació social públics o privats dominats per l'estat i el mercat. En l'àmbit local podem comptar amb més capacitat per estendre el procés autogestionari; en la quotidianitat ens trobem confrontats amb el veïnat i amb tots els problemes que compartim.

Es tracta de reafirmar-nos, de construir iniciatives autogestionades des de la proximitat. A través d'aquests projectes, recuperem el suport mutu i regenerem la comunitat com a forma de solucionar els problemes bàsics de la nostra vida personal i col·lectiva.

Existeix la necessitat que les joves puguin accedir a un espai de socialització, on compartir experiències, que fomentin la participació activa de les joves pel que fa a la programació d'activitats en funció dels seus interessos i inquietuds i que no siguin qüestionades per la Institució o pels adults.

- Promoció de casals gestionats per l'Ajuntament. També caldrà promoure els casals, ateneus o centres socials autogestionats i facilitar que esdevinguin punts de trobada per tot el jovent de la ciutat. L'Ajuntament no interferirà en aquells espais autogestionats.

- Aturar tots els desallotjaments previstos de tots aquells Ateneus, Casals i Centres Socials ocupats amb perill de desallotjament.

- Aturar i personar-se jurídicament, des de l'Ajuntament els desallotjaments dels espais alliberats.

- Fomentar l'ús d'espais privats que estan en desús, recordant a les empreses o propietaris que tenen espais buits la necessitat de dinamitzar-los i gravar-los en cas que es resisteixin sense justificació clara.

- Existència de casals gestionats per el consell de joves de Manresa.

Sexualitat, rols de gènere i defensa dels drets de les dones

Entenem que vivim en una societat patriarcal basada en l'explotació de les dones a través de la divisió sexual del treball i que perpetua l'opressió d'aquestes amb les institucions socials i polítiques amb què es sustenta: família, matrimoni, església, escola i estat. En base aquesta situació, el jovent es veu evocat a reproduir els rols imposats des de les diferents estructures mencionades. Així doncs, les dones joves es veuen oprimides pel fet de ser joves i alhora del sexe femení. Al mateix temps, l'existència de violència masclista i la manca de formació pel que fa la sexualitat (que principalment s'experimenta en aquesta etapa) dins del jovent és una realitat que cal afrontar i combatre.

- Garantir una educació sexo-afectiva de qualitat. És necessari que existeixin programes d'educació sexual a les escoles i instituts i que sigui un tema que es treballi de manera transversal. Veiem que sovint les xerrades que es fan als instituts només es contemplen les relacions sexo-afectives entre parelles heterosexuales sense contemplar la diversitat d'identitats i orientacions sexuals. Formar a les joves en drets sexuals i reproductius.

- Garantir, en centres i en equipaments del municipi, informació sobre salut sexual. En aquests equipament també hi hauran disponibles diferents tipus de preservatius, compreses i tampons. Igualment es considera indispensable que es faciliti informació a les noies sobre la copa menstrual com a alternativa als tampons.

- Aglutinar, donar veu i suport aquells col·lectius i grups que treballin per la conscienciació en l'àmbit dels drets sexuals i reproductius i que lluiten per l'eradicació dels rols de gènere.

PERSONES MIGRADES

PERSONES MIGRADES

Empadronament

Assegurar l'empadronament de totes les persones, independentment de la seva procedència, situació administrativa, tinguin o no un domicili fix i independentment de les característiques de l'habitatge. Exigir documents com la cèdula d'habitabilitat o el requisit d'un domicili fix atempten contra els objectius del padró segons la normativa vigent. L'empadronament no només s'ha de garantir per les persones migrades indocumentades, sinó també a les persones que disposen d'un passaport comunitari però no del NIE. Facilitar aquest empadronament garanteix tota una sèrie de drets que, com a veí de la ciutat, aquesta persona ha de tenir.

Si en el moment de l'empadronament es detecten unes condicions inadequades que afecten a l'habitatge, caldrà derivar-ho a l'òrgan competent per tal que emprengui les mesures necessàries i que tinguin com a finalitat proporcionar a les persones afectades un habitatge digne.

Eradicar el racisme institucional i social

La Policia Local no ha de col·laborar ni participar en els controls d'identitat basats en criteris ètnics que les organitzacions antiracistes han qualificat de discriminatoris. Tampoc participarà en les batudes racistes ni en les detencions arbitràries que tinguin com a finalitat l'expulsió de persones migrades pel simple fet de trobar-se en situació administrativa irregular.

Des de l'Ajuntament de Manresa s'ha de combatre qualsevol acte de racisme institucional. En aquest sentit, s'haurà de garantir la universalització real de la sanitat pública i seguir desobeint el Real Decret-Llei 16/2012 que exclou les persones migrades sense papers de la sanitat pública. Cal garantir aquest dret amb l'empadronament, de forma immediata, i fer-lo extensiu a totes les situacions i persones en les mateixes condicions que qualsevol altre ciutadà.

L'ajuntament de Manresa també ha de contribuir en l'eradicació del racisme social, inclosa la islamofòbia, ja sigui provinent de fora la ciutat com de dins de la mateixa.

Formació antiracista i antifeixista dirigida al personal públic de tots els àmbits: sanitari, educatiu, policial, administratiu, etc.

Campanyes informatives per desmentir rumors (ús de la sanitat pública, obertura de comerços i horaris, ajudes públiques, fer públiques les aportacions de les persones migrades a la nostra ciutat, etc.) i explicar les causes del fet migratori a tants fòrums com sigui necessari: mitjans de comunicació, aules d'escoles i instituts, col·legis professionals, col·lectius veïnals, entitats esportives...

Elaborar un pla d'interculturalitat basat en el respecte i el reforç de la diversitat cultural com a riquesa cultural de la ciutat.

Donar suport del tipus que faci falta a les entitats que treballin en l'àmbit dels drets de les persones migrades i facilitar la difusió de la seva tasca.

Creació d'una oficina especialitzada que rebí i tracti totes les denúncies de racisme, tant institucional com social. Aquesta tasca podria ser assumida per Bages per Tothom i, en aquest sentit, l'Ajuntament hauria de destinar els recursos econòmics suficients per tal que l'entitat desenvolupés aquesta activitat. En els casos que es denunciïn actes racistes en establiments privats (comerços, sales d'oci nocturn, etc.), l'oficina tindrà plena competència per comprovar la veracitat dels fets i, en el seu cas, instarà l'Ajuntament a denunciar-ho i penalitzar aquestes pràctiques discriminatories. En els casos de racisme institucional se seguiran els mateixos passos i l'Ajuntament haurà de sancionar el personal públic implicat.

Fer tot el possible per evitar les expulsions il·legals de menors indocumentats no acompanyats i intervenir en cas que el Ministeri Fiscal i la DGAIA avalin el seu retorn. De la mateixa manera, l'Ajuntament també haurà de fer tot el possible per evitar les expulsions irregulars de la resta de persones migrades i denunciar-ho públicament.

Proposar la insubmissió a la llei mordassa que, entre d'altres aspectes, legalitza les devolucions en calent. De la mateixa manera, l'Ajuntament també haurà d'instar al Parlament a desobeir la legislació d'estrangeria espanyola i europea, ja que suposa un tracte discriminatori envers la població migrada (existència dels CIE's, expulsions, traves burocràtiques per accedir als drets, etc.).

Reagrupament familiar

Agilitzar els tràmits per sol·licitar el reagrupament familiar i eliminar les despeses que fa pagar l'Ajuntament.

Persones refugiades

En els casos que l'Estat espanyol denegui l'asil polític de forma arbitrària i irregular, l'Ajuntament de Manresa reconeixerà la persona afectada com a refugiada i haurà d'intervenir per evitar que sigui expulsada al seu país d'origen, entenent que aquest fet posaria en perill la seva vida i suposaria una clara violació dels seus drets. També s'haurà de fer públic i explicar a la societat manresana quines implicacions té denegar l'asil a una persona refugiada.

Participació

Renovació del Consell Municipal d'Interculturalitat i Migracions. El Consell passaria a anomenar-se "Consell Municipal de Diversitat Cultural i Ciutadania" i seria un òrgan decisor, no consultiu, des d'on es fomentaria el treball en xarxa i els projectes comuns. El Consell supervisaria el pla d'interculturalitat i estaria connectat amb l'oficina especialitzada que rebí les denúncies per racisme.

Facilitar la participació de les persones migrades a la vida política, associativa i cultural de la ciutat, més enllà de la institució. En tots els casos és necessari agilitzar els tràmits i eliminar les traves burocràtiques per organitzar activitats o cedir espais.

Educació

Evitar la segregació escolar mitjançant la finestreta única. Manresa ha anat consolidant un model de ghetització escolar contra el que cal lluitar i la finestreta única és un instrument.

El Pla d'Interculturalitat haurà de garantir l'educació intercultural a les escoles públiques i, també, en l'àmbit de l'educació no formal (centres cívics, biblioteques, escola de persones adultes, etc.). Per promoure la diversitat cultural es podrien dur a terme diferents activitats basades en el reconeixement de les festivitats culturals d'altres territoris, per exemple.

Rebuda i veïnatge

El Pla d'Interculturalitat ha de contemplar un model d'acollida basat en la interculturalitat i la inclusió. Per garantir la cohesió social de tota la ciutadania s'haurà de traçar una estratègia basada en els principis d'igualtat, interacció cultural i reconeixement de la diversitat com un fet positiu.

Els serveis municipals han de disposar de persones traductores per garantir que siguin accessibles.

Creació d'un servei municipal d'informació i assessorament a la ciutadania. Es detecta que una part de la feina que està fent Bages Per Tothom hauria de ser assumida per l'Ajuntament (dubtes per omplir formularis o per escriure cartes, desconeixement del significat d'una carta enviada pel banc, etc.). En aquest sentit, aquest servei municipal hauria de donar resposta a tots els dubtes i situacions de vulnerabilitat que pateixi el conjunt de la societat manresana: població migrada, però també persones amb diversitat funcional, gent gran, etc.

Política laboral

Garantir la igualtat de drets laborals entre el personal públic i també a les empreses que estableixin vincles contractuals amb l'Ajuntament.

Les Inspeccions de Treball també hauran de garantir que les persones migrades gaudeixin dels mateixos drets i que no rebin uns salaris menors o unes pitjors condicions laborals

DONES I FEMINISMES

DONES I FEMINISMES

Els objectius per treballar i desenvolupar els hem agrupat en els següents 8 punts bàsics.

Reconeixement i coresponsabilitat del treball de cures. Posem la vida al centre

Municipalitzar tots els serveis de cura que s'han externalitzat i privatitzat: centres residencials, educatius i sanitaris, entre d'altres. La CUP Manresa rebutja la subcontractació d'empreses que facin aquests serveis perquè s'entén que implica unes pitjors condicions laborals i salarials per les treballadores subcontractades. També s'oposa a la privatització perquè han de ser serveis públics, accessibles i garantits a tota la població.

Llars d'infants públiques i suficients en nombre i buscar fórmules per poder atendre les necessitats de les famílies amb nadons que vulguin optar per una altra opció d'atenció a l'infant, com l'estada a casa.

Incrementar el nombre de ludoteques. En els espais de participació sempre hi haurà d'haver un servei de ludoteca.

Menjadors comunitaris: aprofitar el menjar que no es consumeix dels menjadors escolars i oferir fórmules per a no malmetre'l.

Creació de llocs de treball amb condicions laborals i salarials dignes per a les feines de cura de persones dependents.

Potenciar la coresponsabilitat mitjançant campanyes de conscienciació adreçades a la població manresana per tal d'incentivar el repartiment igualitari de les tasques de cura. Aquestes campanyes de sensibilització s'hauran d'acompanyar d'informes que permetin detectar la situació real en el repartiment d'aquests treballs no remunerats, invisibles i assumits majoritàriament per les dones. La informació també haurà de permetre avaluar la incidència i efectivitat de les campanyes, així com impulsar mesures més concretes per transformar les relacions de gènere desiguals.

Garantir, almenys en el cas del personal que treballa a l'administració pública local, que els permisos

de maternitat/paternitat siguin de dos anys i es puguin repartir entre ambdues persones. Estendre aquest model en tots els tipus de famílies, també homosexuals, i en el cas de la monoparentalitat i les adopcions, sense cap tipus de discriminació. En els casos de parelles heterosexuales, s'ha de promoure que l'home assumeixi la mateixa responsabilitat que la dona. En aquest sentit caldrà adoptar les mesures que es creguin necessàries.

Garantir la universalitat dels serveis socials, que seran de caràcter públic i gestionats des de l'administració municipal. Garantir l'accés als drets vinculats als serveis socials (habitatge, alimentació, energia...) a tota la població independentment de la seva procedència, classe, sexe, edat, opció sexual, etc.

Destinar una partida destinada a oferir recursos econòmics, encarada a les persones dependents i en risc d'exclusió social que han quedat excloses de les ajudes que s'oferien des de la llei de dependència.

Eradicar totes les formes de violència masclista

El SIAD ha de garantir l'atenció immediata, tant de forma presencial com per telèfon. Per fer-ho possible cal contractar més personal per ampliar l'horari també a la tarda, no només al matí.

Elaborar un informe anual i fer un seguiment sobre els casos de femicidi a Manresa i tots els tipus de violència masclista que es produeixen a la ciutat. L'informe inclourà totes les dones assassinades pel fet de ser dones, més enllà de les esbiaixades xifres oficials, i totes les violències masclistes, més enllà de l'àmbit de la parella. Aquesta informació haurà de servir per implementar mesures preventives (de caràcter educatiu, legal, etc.) efectives que permetin ajustar l'actuació en aquest àmbit a la realitat de violència que pateixen les dones.

Crear un servei específic dins del SIAD per atendre els fills i les filles dels casos de violència masclista. El servei s'hauria de guiar pels principis reconeguts en els drets dels infants i hauria d'oferir formació específica al professorat per detectar aquests casos de violència.

Ampliar el nombre d'habitatges de lloguer públic-social destinats a les dones que han patit o estan patint violència masclista, independentment de si són

copropietàries d'un pis amb el seu agressor. També cal dotar el municipi d'un nombre de pisos adequats per oferir aquest servei a les dones que, tot i patir violència masclista, en queden excloses pel simple fet d'obtenir una sentència judicial desfavorable.

Seguint el precedent assentat per la PAHC del Berguedà, caldrà forçar als bancs a desvincular de les hipoteques les dones que pateixen violència masclista en l'àmbit de la parella.

Oferir sessions d'autodefensa feminista, física i emocional, per dones. Les sessions s'hauran d'organitzar al SIAD, als centres cívics, gimnasos i en qualsevol altre equipament municipal. Cal normalitzar i potenciar la creació de grups de dones que treballin en aquest àmbit per assegurar la seva continuïtat. Les sessions no han de ser un fet aïllat, sinó que han de formar part de la lluita quotidiana contra la violència masclista.

Ampliar les sessions que ofereix el SIAD. Els plans seran elaborats per les treballadores del centre que són qui coneixen la realitat de les dones, i no des dels despatxos de l'Ajuntament; és a dir, la regidoria de feminismes que proposem crear no haurà de dictar què ha de ser el SIAD.

Aplicar mesures que penalitzin la violència de gènere i d'identitat sexual a l'espai públic per tal d'eradicarla. S'haurà aplicar a totes nivells, incloent la violència simbòlica també present en la publicitat (busos, aparadors, balles publicitàries, cartelleres, etc.). Cal fixar de criteris no sexistes per a la publicitat de la ciutat.

Abolir el tràfic de dones i nenes amb finalitat d'exploració sexual:

És necessari crear un servei municipal a Manresa per atendre les víctimes de trata i controlar i assegurar que els Mossos d'Esquadra derivin tots els casos a les entitats especialitzades.

Oferir formació sobre la trata – i especialment com detectar-la – i sobre els drets de les dones que en són sobrevivents (asil polític, serveis, etc.) a tot el personal de l'administració pública.

Visibilitzar el col·lectiu de les treballadores sexuals.

Donar suport a totes les dones que han patit persecució o represàlies en els seus països d'origen per raó de ser dones.

Coeducació

La coeducació ha de ser l'acció educativa que potencia la igualtat real d'oportunitats i l'eliminació de qualsevol mena de discriminació per raó de gènere, d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere. Des de tots els espais d'educació, s'ha de vetllar perquè la diversitat sexual i afectiva, la identitat de gènere i els diferents models de família siguin respectats i explicats en els diferents àmbits educatius.

Incentivar l'establiment d'un pla de coeducació municipal, a les escoles i instituts públics, així com en els centres d'educació no formal (centres cívics, caus i esplais, acadèmies de llengües, etc.). El pla hauria d'incloure la prevenció i l'eliminació de totes les formes de violència de gènere, inclosa la violència exercida cap al col·lectiu LGTBI.

Fer visibles les dones en els currículums escolars, afegint els estudis de gènere com a matèria transversal en el sistema educatiu. D'aquesta manera, s'haurien d'incloure totes aquelles qüestions de gènere tant històriques (incloure les dones de la història que han sigut silenciades), socials i econòmiques en les matèries curriculars que siguin pertinents, per tal de fer visibles a l'escola i conscienciar als infants, com a mínim, sobre les desigualtats que hem patit i patim encara les dones en la societat, afegint fins i tot els condicionals d'origen, edat, classe, religió i opció sexual, entre d'altres, que també intervenen en aquest procés de discriminació.

La distribució dels patis de les escoles no pot obeir a una lògica androcèntrica. De forma similar, les escoles hauran de disposar de jocs que incentivin el joc mixt.

Oferir formació al professorat en matèria de feminismes per tal que puguin traslladar-ho al seu àmbit d'actuació:

Història en perspectiva feminista

Filosofia en perspectiva feminista

Literatura en perspectiva feminista

Economia feminista

Llenguatge no sexista. Currículum ocult.

Orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere per evitar qualsevol mena de discriminació per aquest motiu.

Detecció casos de violència masclista o casos de LGTBIfòbia entre menors i també quan la pateixen a casa

Incidir en els crèdits variables i crèdits de síntesi dels instituts per tal que es dotin de formació feminista.

Recursos de formació i aprenentatge als equipaments municipals sobre feminismes, especialment a les biblioteques municipals.

Garantir llars d'infants a cada barri i amb places per a totes les nenes i nens, amb les següents característiques:

De gratuïtat i gestionades per l'administració pública.

Servei de menjador gratuït per a l'usuari final (a excepció de les famílies amb grans fortunes).

Projecte pedagògic de ciutat compartit i basat en els principis d'igualtat, qualitat, coeducació, diversitat, drets dels infants i en llengua catalana.

Urbanisme: carrers lliures de por, de sexisme, inclusivament i accessibles

Eliminar totes les barreres arquitectòniques presents a la ciutat que dificulten la mobilitat viària a les persones amb mobilitat reduïda o bé la circulació de cotxets, carros de la compra, etc.

Crear canviadors (en un espai separat, no inclòs en el lavabo de dones) i lavabos públics, també adaptats. Fomentar que en els espais privats també hi hagi un espai per canviar els nadons.

Fer un estudi per fer una llista d'aquells carrers, places, etc. que per les seves característiques físiques i d'ús provoquin por a les dones. A partir de l'estudi elaborar millores per canviar aquestes condicions (enllumenat, usos, etc.).

Revaloritzar i recuperar la memòria de les dones i col·lectius de dones manresanes a la història de la ciutat, donant suport i fomentant accions i projectes d'investigació. Actualitzant el nomenclàtor de la ciutat amb noms de dones i col·lectius de manresanes de manera honorífica.

Cal adequar i millorar els parcs infantils. Les millores hauran de ser escollides i prioritzades en un procés assembleari participatiu i vinculant.

Drets sexuals i reproductius

Organitzar la xarxa pública municipal d'Atenció Primària per a garantir els drets sexuals i reproductius de totes les dones amb independència de l'origen, l'edat, la seva opció sexual o la classe, entre d'altres, perquè siguin un dret universal i públic a la ciutat de Manresa.

Garantir la reproducció assistida a la sanitat pública més enllà de les parelles heterosexuales per fer-ho extensiu a dones lesbianes i les dones que volen ser mares solteres. Cal desobeir la norma espanyola que així ho dicta i aplicar la llei catalana sobre els drets LGTBI que reconeix explícitament que les dones lesbianes tenen dret a la igualtat d'accés a les tècniques de reproducció assistida.

Oferir formació al personal sanitari per tal d'assegurar que puguin atendre adequadament les dones, les persones migrades i al col·lectiu LGTBI. És necessari recordar que els estudis de medicina són androcèntrics i etnocèntrics i, per tant, per oferir un servei adreçat a totes les persones cal revertir aquesta problemàtica i oferir les eines necessàries al personal sanitari.

Accés gratuït a tots els tipus de preservatius. S'oferiran en els diversos equipaments municipals: biblioteques, centres cívics, SIAD, etc.

Vetllar perquè la política sanitària sigui respectuosa amb les persones LGTBI i no tracti directament o indirectament la condició d'aquestes persones, especialment transgènere i intersexuals, com una patologia.

Drets LGTBI: desplegar la llei catalana per garantir els drets de Lesbianes, Gais, Transgènere, Bisexuals i Intersexuals (LGTBI) i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

Vetllar per tal que no s'incorri en la discriminació de gènere i/o opció sexual en el conjunt de les entitats dependents de l'Ajuntament de Manresa. En cas de discriminació per raó de gènere i/o opció sexual s'haurà d'expedientar i expulsar les persones responsables. Per fer-ho possible es crearà un observatori independent del poder polític que recopili tots els casos de discriminació, un pla d'igualtat de caràcter interseccional i un servei específic adreçat

al col·lectiu LGTBI i, a més a més, es proposen les mesures següents:

Oferir formació al personal públic adreçada a conèixer els drets del col·lectiu LGTBI i per tal que puguin detectar casos d'homofòbia, lesfòbia, bifòbia o transfòbia. La formació també s'haurà de fer extensiva a les escoles i instituts per tal de prevenir la discriminació del col·lectiu.

El Servei d'Informació i Atenció a les persones LGTBI, que proposem crear, estarà format per personal especialitzat i capacitat per atendre les necessitats i demandes d'aquest col·lectiu. El servei regirà la seva actuació sota els principis d'integritat, dignitat, llibertat i interseccionalitat

Garantir habitatge social i impulsar mesures i actuacions de suport per a adolescents i joves LGTBI que hagin estat expulsats del domicili familiar o n'hagin marxat voluntàriament a causa de situacions de maltractament i pressió psicològica.

Introduir l'opció sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere com una àrea més de treball en l'àmbit de les persones migrades. Caldrà donar suport a les persones que han patit persecució o represàlies en els països d'origen per raó d'opció, identitat de gènere o expressió de gènere i, en el seu cas, reconèixer-los com a refugiats polítics.

Crear mecanismes de participació de les persones, les entitats i les associacions LGTBI en les polítiques relatives a la salut sexual i en les polítiques educatives.

Fomentar les entitats treballen per garantir els drets de les persones LGTBI i facilitar la difusió de la seva tasca.

Laboral

La regidoria del treball assumirà el paper d'acabar amb la xacra de l'economia submergida i denunciarà els casos de falsos autònoms, el treball sense contracte, la precarietat dels sectors feminitzats, i l'explotació de les màfies envers les persones migrades sense papers.

Drets laborals, igualtat de condicions i igualtat de salari. Cap retallada salarial per a les mares en reducció de jornada.

Apostar per l'economia social i solidària. L'ajuntament prioritzarà treballar amb cooperatives que tinguin un ferm compromís de classe, gènere, demòtic i ecològic. En el cas d'empreses que no siguin cooperatives, prevaldran les que gaudeixin d'espais el màxim de democràtics. S'ha d'exigir que la distribució salarial i les condicions laborals respongui a criteris igualitaris.

Les Inspeccions de treball hauran de supervisar l'aplicació de Protocols d'Assetjament laboral – sexual; supervisar les condicions laborals, contractuals i salarials dels i les treballadores per acabar amb la discriminacions salarials per raó de gènere, opció sexual, edat, procedència, etc. I, en general, caldrà revisar l'adequada aplicació dels convenis col·lectius a les empreses públiques i privades amb l'objectiu de supervisar els drets laborals, salarials i sexuals de les dones, l'aplicació de plans d'igualtat i les mesures i/o accions positives.

Les inspeccions també hauran d'assegurar que es garanteixi de manera real i efectiva, la no-discriminació per raó d'opció sexual, identitat de gènere o expressió de gènere i el ple exercici dels drets de les persones LGTBI, en matèria de contractació i de condicions de treball i ocupació.

L'Ajuntament haurà de poder sancionar les empreses que incompleixin el principi de la igualtat i utilitzin, de forma reiterada i conscient, les desigualtats i discriminacions per raó de gènere, opció sexual, edat o procedència, entre d'altres, per aconseguir el màxim benefici econòmic.

Promoure la formació específica del personal responsable en la inspecció de treball i en la prevenció de riscos laborals, tant en el sector públic com en el privat, en continguts relacionats amb les discriminacions que poden patir tant les dones com les persones LGTBI.

Instar els responsables de la inspecció de treball a informar a la figura de l'Observatori que proposem crear sobre els casos de discriminació per raó de gènere, d'opció sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, edat o procedència, entre d'altres, que s'hagin produït, s'estiguin produint o hi hagi risc que es produeixin en l'àmbit laboral.

Reducció de les hores de la jornada de treball de tots i totes: repartiment equitatiu dels temps, les tasques i dels treballs sense que això impliqui una reducció salarial.

Participació

S'ha de garantir que tots els processos es dotin de la participació ciutadana i entenem que això només es podrà garantir quan tots els òrgans es reconeixin com a espais de participació vinculant i, per tant, decisoris. Entenem, doncs, que caldrà que una regidoria treballi en aquesta direcció, aquesta seria la regidoria de feminismes, la qual tindria dos àmbits de treball amb participació ciutadana i de caràcter decisiu.

El consell municipal de dones i el consell municipal LGTBI. A part i de manera que no s'influeixi des de cap d'aquests tres òrgans, s'ha de definir també un Observatori, el qual entre altres tasques haurà de redactar un pla d'igualtat interseccional per a la ciutat. Des del consell municipal de dones caldrà garantir que el Servei d'Informació i Atenció a les Dones Montserrat Roig (SIAD) exerceixi les funcions amb les quals està dotada i amb les que es proposen des de la CUP en aquest programa electoral (veure punt Eradicar totes les formes de violència masclista). Des del consell municipal LGTBI, s'haurà de crear el Servei d'Informació i Atenció a les Persones LGTBI, les quals descrivim les seves competències més endavant.

Per a què es pugui garantir aquesta participació, durant les reunions que es duguin a terme, es dotarà d'un servei d'escola bressol – ludoteca per tal que les dones puguin participar de la vida pública i associativa.

- Consell Municipal de Dones

Ha d'esdevenir un òrgan de participació, el qual se li reconegui la capacitat decisòria. No ha de ser un òrgan consultiu.

Ha de tenir competència per fer el seguiment del pla d'igualtat de caràcter interseccional.

Decidir, supervisar i avaluar totes les regidories per fer efectiva la transversalitat dels feminismes en totes les polítiques, plans i programes municipals.

Avaluar la feina que es fa des del SIAD.

- Consell Municipal LGTBI

Ha d'esdevenir un òrgan de participació, el qual se li reconegui la capacitat decisòria. No ha de ser un òrgan consultiu.

Ha de tenir competència per fer el seguiment del pla d'igualtat de caràcter interseccional.

Decidir, supervisar i avaluar totes les regidories per fer efectiva la transversalitat dels feminismes en totes les polítiques, plans i programes municipals.

Decidir com hauria de ser el Servei d'Informació i Atenció a les Persones LGTBI, que proposem crear:

El servei haurà d'estar format per personal que tingui formació en matèria de conductes discriminatòries

Oferir un servei d'atenció integral per a atendre les persones que pateixin, hagin patit o estiguin en risc de patir discriminació o violència per raó d'opció sexual, identitat de gènere o expressió de gènere, amb la finalitat de donar respostes adequades, àgils, properes i coordinades a les necessitats d'aquestes persones.

S'haurà de garantir a les persones LGBTI que pateixen o es troben en risc de patir qualsevol tipus de violència o discriminació el dret a rebre de manera immediata una protecció integral, real i efectiva.

- Observatori

Fer un seguiment de les informacions, conductes i accions que ofereixin un tractament contrari a les dones, la diversitat cultural, la diversitat sexual, la identitat de gènere o l'expressió de gènere i fer-ne un recull periòdic. L'informe que en resulti s'ha de lliurar al Síndic de Greuges, a l'Ajuntament de Manresa, al Consell de Dones, Consell LGTBI i al Consell de Diversitat Cultural i Ciutadania.

Ha de tenir competència per fer el seguiment del pla d'igualtat de caràcter interseccional.

Serà l'encarregat de posar fi a les males pràctiques de les empreses, enteses com aquelles que perpetuïn les estructures patriarcals i el racisme, a través de la publicitat o amb els seus actes. En aquests casos caldrà sancionar les empreses i, fins i tot, difondre a la població aquestes males pràctiques.

Serà l'encarregat d'adoptar les mesures pertinents en funció de la competència en matèria d'espectacles i activitats recreatives per a evitar que es puguin cometre actes homofòbics, lesbòfics, bifòbics o transfòbics, masclistes i racistes, especialment a la Festa Major, a

les festes majors de barris, en esdeveniment esportius i en qualsevol dels actes que es duguin a terme des de l'empresa municipal manresana d'equipaments escènics.

Fer la llista d'aquells carrers, places, etc. que per les seves característiques físiques i d'ús provoquin por a les dones. A partir de l'estudi proposar les millores per canviar aquestes condicions (enllumenat, usos, etc.).

Elaborar l'informe anual i fer un seguiment sobre els casos de femicidi a Manresa i tots els tipus de violència masclista que tinguin lloc a la ciutat.

L'Observatori també durà a terme totes aquelles propostes que es creguin necessàries des del consell municipal de dones, el consell municipal LGTBI i el consell municipal de diversitat cultural i ciutadania.

SALUT

SALUT

Tot i que cada vegada més sectors en són conscients, des de la CUP insistim en el fet que cal evolucionar del concepte de “sanitat” (molt lligat a l’atenció hospitalària) al concepte de “salut”, que inclou les vessants de benestar, no només físic, sinó també mental i social. Això vol dir que el conjunt de polítiques públiques tenen uns efectes sobre la salut de les persones i que per tant els hem de tenir en compte a l’hora de dissenyar-les.

En primer lloc, la salut està molt lligada a la qualitat de l’espai públic. Per això volem una ciutat més verda, amb menys contaminació, amb més espai per caminar i fer esport, amb una bona xarxa de zones verdes i de lleure repartits pels barris i ben comunicats entre ells. En segon lloc, garantir l’accés als mitjans de subsistència bàsics amb dignitat i evitant la precarietat en habitatge, condicions laborals, llum, aigua, gas i alimentació són condicions imprescindibles per gaudir d’un bon estat de salut. Hi ha una relació directa entre les conseqüències de la crisi econòmica en les persones i els seus efectes sobre la salut.

Si bé les competències en sanitat són sobretot de la Generalitat, l’Ajuntament i l’alcalde són responsables polítics de la salut i l’atenció de la ciutadania, i l’Alcalde és el president dels patronats d’Althaia i de la Fussam. Per tant, l’Ajuntament té capacitat per interessar-se, proposar, reivindicar davant la Generalitat i incidir-hi, especialment a la Fussam. A més a més, té certes competències i alguns recursos propis en matèria de programes d’educació sanitària i prevenció de malalties.

Manresa es veu afectada per les mateixes problemàtiques a nivell català derivades de les retallades, els processos d’externalització i privatització i l’allargament de les llistes d’espera. Una tendència que té com a objectiu el desprestigi de la qualitat assistencial pública, la promoció de la sanitat privada i la utilització de la concertació públic-privada com a mecanisme per a fer rendible l’activitat privada mitjançant les infraestructures i recursos públics.

Cal tenir en compte, per exemple, que Sant Joan de Déu és un dels hospitals catalans amb llistes d’espera per operacions més llargues. Periòdicament es produeixen col·lapses a urgències d’Althaia amb persones acumulades, amb els inconvenients pels malalts i famílies, als boxes per falta de llits a les plantes on derivar-los, sense que l’Ajuntament s’exclami.

PROPOSTES

La salut, un servei públic: és necessària la implicació dels municipis en la millora dels serveis sanitaris i socio-sanitaris. Davant les tendències privatitzadores de l’administració, l’Ajuntament ha d’apostar per uns serveis públics, universals i de qualitat. Caldrà vetllar per un correcte ús dels recursos que doni resposta a demandes creixents, sobretot pel que fa als aspectes socio-sanitaris (atenció a persones malaltes, gent gran, persones amb mobilitat reduïda, etc.). Finalment, cal potenciar la participació dels usuaris dels serveis sanitaris per avaluar-ne i millorar-ne la qualitat.

Prioritat per a la medicina preventiva: és important la promoció de la medicina preventiva i la potenciació d’hàbits de vida saludables. Tot i que municipalment les competències sobre salut són limitades, hi ha algunes propostes que són al seu abast. En primer lloc, reconèixer la prevenció com a tasca pròpia dels professionals de la salut, i recollir-ho en els contractes de compra de serveis. En segon lloc, potenciar la tasca comunitària dels serveis de salut. Apropar els serveis de salut a la població a través de xerrades sobre hàbits de vida saludables, desplaçament de professionals als IES, als punts d’informació juvenil, a casals d’avis, a professionals que treballen amb col·lectius específics, etc.

Control públic de la gestió sanitària i un paper molt més actiu de l’Ajuntament: la presència de l’Ajuntament als Patronats d’Althaia i Fussam ha de servir per garantir un control públic i ciutadà de la gestió dels ens sanitaris. Aquest control ha de contemplar i revisar periòdicament els indicadors següents:

Transparència en els comptes dels dos òrgans i publicació per partides pressupostàries.

Característiques de la plantilla, escales salarials i quantitats d’alts càrrecs i càrrecs intermitjos retribuïts no vinculats directament a l’activitat sanitària.

Partida dedicada a la despesa farmacèutica i protocols pel que fa a la medicalització.

- Temps mitjà d’atenció per pacient i mitjana de llistes d’espera per proves i operacions.

- Ús de les instal·lacions per part de l’activitat privada i efectes sobre els pacients de la xarxa pública.

- Efectes de les retallades en llistes d’espera i qualitat assistencial.

Reducció i control de la despesa farmacèutica: cal revisar totes les pràctiques en relació a la dispensació i prescripció de fàrmacs. Evitar-ne la prescripció, si és possible, quan es puguin recomanar altres mesures no farmacològiques (esport, teràpies de grup, etc.); racionalitzar-ne l'ús en les hospitalitzacions. Vetllar per un control del paper dels visitadors mèdics als hospitals. Actualment, la despesa sanitària en medicaments està molt per sobre del que seria raonable.

Més recursos per a l'atenció domiciliària de persones grans i malalts crònics. Les treballadores familiars tenen molt poc temps per atendre aquestes persones i no s'atén gent que també ho requereix. Aquest tema és responsabilitat de l'Ajuntament i de la Fussam.

Noves places residencials per a persones grans i malalts crònics: en contra del criteri actual de creació de places privades inaccessibles per a les classes populars pel seu elevat cost, les noves places haurien de tenir com a mínim el mateix tractament que les concertades, on les persones paguen en funció de la seva pensió. El recursos restants els haurien d'aportar la pròpia Fussam i l'Ajuntament.

Ajudar i potenciar les múltiples associacions de malalts (d'Alzheimer, de càncer, etc.) facilitant-los l'accés a llocs de reunió, formació específica, i col·laboració de professionals especialistes. És molt important que tant el malalt com els seus familiars se sentin acompanyats durant la malaltia, i per això cal potenciar les associacions que permeten posar en comú problemàtiques similars.

Reactivar la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública i donar suport a les reivindicacions de la plantilla d'Althaia: l'Ajuntament prendrà part activa en la denúncia dels efectes de les retallades en salut i dels processos de privatització encoberta dictats des de la Conselleria de Salut de la Generalitat. Facilitarà l'entesa dels diversos agents implicats en la gestió sanitària per tal de lluitar per la millora de la qualitat assistencial, la gestió dels recursos i de les condicions de les persones treballadores.

EDUCACIÓ

EDUCACIÓ

Entenem l'àmbit educatiu de la persona des del moment que neix fins al dia que mor. Tot i les evidents diferències entre l'educació en etapa de creixement i en el període adult, les persones tenim el dret a tenir accés a una educació pública, de qualitat i adequada a les nostres necessitats.

Tot i que les competències educatives dels ajuntaments són volgudament limitades per tal retallar l'autonomia local en aquest àmbit, entenem que són moltes les accions que es poden dur a terme des d'aquesta corporació municipal per influir en aquesta realitat. De fet, la inhibició i delegació a d'altres organismes d'àmbit nacional o estatal que sovint és la política de la regidoria manresana, és una manera de fer política educativa que no compartim. D'aquesta manera, el compromís és per treballar per aconseguir la descentralització dels serveis educatius, aportant-ne a l'àmbit municipal per poder donar una oferta i un servei arrelat al territori i de major qualitat. Proposem que la gestió de places de professionals als centres educatius i bona part del Currículum sigui confegit des de l'àmbit local.

El fet de tenir físicament ubicats a Manresa els Serveis Territorials de Barcelona-Comarques fa que la tasca abans descrita sigui raonablement assumible en el futur pròxim.

L'Ajuntament ha d'esdevenir l'entitat que lideri la lluita contra les desigualtats que es puguin donar al sistema i la protecció de les minories per tal de poder garantir la igualtat d'oportunitats.

Tots els departaments de l'Ajuntament han de ser educatius. De qualsevol activitat humana se'n desprèn un treball educatiu, a dins i a fora les aules.

El sistema escolar actual permet que cada centre educatiu públic desenvolupi la seva activitat força desconnectada de la resta, malmetent esforços i recursos que, ben coordinats, serien molt més ben aprofitats. Proposem una sola escola pública a Manresa amb 12 seus (en cas de primària) i no 12 escoles que competeixen unes contra les altres.

Hi ha tota una sèrie de tasques que cal afrontar a curt termini. El sistema educatiu és un sistema viu que modifica les condicions i necessitats curs rere curs, en funció dels usuaris.

Cal treballar i defensar l'oferta pública en l'ensenyament de la ciutat: la davallada de matriculació prevista en els pròxims cursos ha de ser l'oportunitat per baixar les ràtios a dins de l'aula i no pas per a tancar aules.

Cal lluitar pel 6è institut que ja ha estat denegat tot i que la població de secundària seguirà alta durant els pròxims 7 o 8 anys. Assolir-lo i poder aprofundir en l'objectiu de les ràtios anterior és prioritari.

El centre La Muntanya del Drac hauria de configurar-se com un institut-escola per poder donar servei al barri del Xup i a Sant Salvador-Salelles. La infraestructura ja existeix i la progressió cap aquest model ja implantat a d'altres llocs del país és raonablement fàcil i només depenent de la voluntat política d'Ajuntament i Departament d'Educació.

El govern de CiU amb el suport d'ERC no ha dinamitzat la creació de cicles formatius a la ciutat tot i la demanda existent tant a nivell local com a instàncies europees. Hi ha d'haver oferta pública i de qualitat de cicles formatius adaptats al territori i a la realitat laboral de Manresa i comarca.

De la mateixa manera, cal reprendre les tasques per dur l'escola Flama a la ciutat i superar, dècades més tard del que calia, aquesta incongruència.

Ghetització escolar

Manresa és ja la ciutat amb més segregació d'alumnat del país. No és desafortat parlar, doncs, d'Apartheid escolar. Hi ha centres amb més d'un 90% d'alumnat nouvingut quan, a la radiografia de la ciutat, no hi ha cap zona que tingui aquesta proporció social. De fet, el Barri Vell és on aquesta relació és més desequilibrada i no arriba al 40%. Aquest fenomen, a part de contribuir decisivament a la ghetització de la població escolar, dificulta l'assoliment d'objectius escolars bàsics (immersió lingüística, socialització i integració a la ciutat, etc.).

La realitat és que es tendeix a crear dues o més categories de centres a Manresa, de manera que una quantitat no gens menyspreable de centres públics estan destinats a romandre a la cua d'aquesta classificació. Hi ha escoles que ofereixen 25 places de preinscripció i se n'ocupen exactament 25. Això no és casualitat, sinó que hi ha una política de selecció de les famílies: se'n capten de volgudes i es foragiten les

prescindibles. Això, més enllà de ser moralment difícil de justificar, ratlla la il·legalitat. No cal dir que aquest fenomen es troba bàsicament a la privada, tot i que no exclusivament.

Constatem, doncs, que la OME (Oficina Municipal d'Educació) no ha funcionat per un dels objectius principals per la qual existeix: racionalitzar la distribució de l'alumnat. De fet ha vingut a confirmar que el sistema està servint per facilitar la segregació. Cal comprometre's a treballar per capgirar aquesta tendència.

Beques

Introduir un element corrector en l'adjudicació de beques de menjador i/o transport a qui li hagi sigut adjudicat un centre en 3a. o 4a. opció.

L'escola Puigberenguer ha esdevingut una referència en el treball amb alumnes amb dificultats auditives, per la qual cosa cal repensar el sistema de beques de transport i menjador per aquests alumnes que, en molts casos, cal que facin un llarg trajecte per arribar-hi.

Conservatori

Els ensenyaments musicals a la ciutat al Conservatori, tant en l'Escola de Música com en el Conservatori Professional, tenen un alt cost en recursos per al Consistori. Pensem que poder garantir un ensenyament musical de qualitat a la ciutat és molt important, però caldria pensar en algun tipus de retorn més enllà de la formació de l'alumnat. Algunes propostes són la de poder oferir intèrprets musicals a entitats de la ciutat que ho sol·licitin o propostes formatives a escoles en horari lectiu i en extraescolar.

Consell Escolar

El Consell Escolar Municipal actual és poc més que un fòrum on ens consensuen les dates de festius a la ciutat. Com a òrgan democràtic de gestió, proposem que gestioni, a més a més, les beques de menjador i d'altres beques, la gestió i millora de les activitats extraescolars, la coordinació de centres i obrir-lo a projectes curriculars de ciutat. Donat que els interessos dels centres públics i dels privats són molt diferents,

caldria explorar la possibilitat de fer sessions d'àmbit públic on tothom hi fos representat (llars d'infants, primària, secundària, Conservatori, Escola d'Art, etc.) i un altre de públic/privat.

Etapa de 0 a 3 anys

Cal posar les bases per poder oferir un sistema manresà d'atenció als drets de les persones entre 0 i 2 anys, que no necessàriament passa per una plaça a una llar d'infants. Amb l'objectiu d'aconseguir un entorn adequat per al desenvolupament ple durant aquesta etapa de la vida tant bàsica per a les persones, cal donar opció a les mares i pares per tal que, si així ho volen, tinguin la possibilitat de tenir cura d'aquest infant en l'àmbit de la llar, explorant totes les possibilitats existents i fent us de fórmules imaginatives per tal que així sigui.

A la vegada, les places a les llars d'infants públiques manresanes han de ser suficients i de qualitat per a l'etapa de 2 a 3 anys i, és clar, per aquelles famílies que vulguin gaudir d'aquest servei en l'etapa 0-2 anys. Aquest és un objectiu a llarg termini, ja que actualment a nivell pressupostari és difícil poder fer passos clars, però pensem que la millor manera de canviar la societat on som passa, també, per poder garantir els drets de les persones de 0 a 3 anys, etapa de la vida d'on en depenen moltes de les posteriors característiques personals observables al jove o a l'adult.

També a mig-llarg termini cal afrontar la municipalització de les Llars d'Infants, afrontant-les amb un procés participatiu democràtic per tal de definir el model de gestió òptim.

Adults

A la ciutat hi ha una oferta a la qual li falta una tasca coordinativa entre totes les propostes existents. La Formació Permanent ha de transformar-se en un model local i amb oferta coordinada, per així poder deixar enrere la múltiple inconnexió entre els diversos centres. Es tracta de fer un sol projecte educatiu de ciutat, amb recursos i possibilitats reals de tots els agents existents: Escola Oficial d'Idiomes, Òmnium, oferta sindical, etc.

Cal garantir una oferta suficient de Batxillerat nocturn.

Tot i que la demanda fluctua força per factors diversos, no ens podem permetre el luxe de tenir habitants manresans amb motivacions en aquest sentit i que no puguem donar-hi resposta.

A més a mes, s'ha de poder estar amatent a les demandes noves que puguin sorgir per tal de poder donar-hi resposta.

HABITATGE

HABITATGE

Tot i que d'aquest àmbit ja n'hem tractat aspectes específics referents a joves o a persones amb risc d'exclusió, hi ha línies generals d'actuació que també cal explicar. Els ajuntaments tenen molta capacitat de gestió en habitatge, cosa que influeix decisivament tant en la fisonomia de la població com en el repartiment de la riquesa. La CUP considera aquest un dret bàsic fonamental que cal garantir a tothom i que caldria excloure del sistema de mercat imperant.

Actualment la ciutat de Manresa acumula 9000 pisos buits, i tirant pel cap baix, 1500 d'aquests són propietat dels bancs rescatats per l'estat. D'aquests 9000, 600, situats al nucli antic, estan en estat de ruïna.

Per altra banda, el parc d'habitatge social de l'ajuntament és de 44 pisos, més 24 que s'integraran en qüestió de poc temps. Aquest habitatge social, però, no compleix la seva funció social, ja que el preu de lloguer és de quasi el doble de l'estipulat, 3'8€/m² i no de 2€/m². I en contraposició, les dades oficials marquen 2000 persones amb risc de quedar-se sense habitatge.

L'empresa municipal FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, S.A. es va constituir l'any 1994 per a establir un servei públic de rehabilitació urbana. Des de llavors, ha construït i/o adquirit fins a 400 habitatges i la seva feina de rehabilitació ha sigut en tan sols 21.

Des de la CUP veiem intolerable que hi hagi més desnonaments a la ciutat. A dia d'avui es segueixen produint tot i la declaració formal de l'Ajuntament declarant "Manresa lliure de desnonaments". Es tracta, doncs, d'un compromís buit de contingut. Cal aturar immediatament els desnonaments a la ciutat posant tots els recursos a l'abast de l'administració i de qualsevol altra entitat que busqui aquesta finalitat i, si cal, utilitzar la policia municipal per a evitar els desnonaments que no trobin resolució a través de cap altre procediment. És a dir: situar les forces públiques per garantir la seguretat del desnonat i no per garantir la seguretat del banc.

En definitiva, exigim que es duguin a terme totes les propostes que ja s'han aprovat en plens a l'ajuntament de Manresa a instàncies de la PAHC.

Des de la CUP, diferenciem 3 tipologies d'habitatges buits als que se'ls ha de donar una resposta diferent. Per una banda hi ha els pisos nous, acabats de fer, pràcticament la totalitat dels quals són propietat dels bancs. Aquests han de passar de manera immediata a complir la seva funció d'habitatge, i en aquest cas, d'habitatge social. Per altra banda, i com a segona prioritat, hi ha els pisos en estat de ruïna que fan del barri antic un barri totalment degradat. Als immobles que tenen possibilitats de recuperació, els caldrà donar resposta rehabilitant-los, fomentant les cooperatives d'habitatge i la masoveria urbana. Per últim, i no tant prioritari, hi ha els habitatges que no són nous, però tampoc els cal una reforma integral. Tot i així, també serà necessari adoptar polítiques per a què compleixin la seva funció social com a habitatges.

Des de la CUP creiem que s'han d'explotar totes les fissures legals que es puguin eixamplar des de l'ajuntament per a solucionar el conflicte de l'habitatge a Manresa. S'han de prendre mesures com pujar l'IBI als pisos buits o assumir el conflicte amb els bancs i forçar, així, l'entrega dels seus pisos buits per al lloguer social. En cas de resposta negativa cal sancionar decididament als bancs que no posin a disposició dels serveis socials els pisos buits que tenen abandonats a Manresa.

A més a més, pensem que Manresa ha de disposar d'una borsa d'habitatge social en consonància amb la situació actual d'emergència habitacional, ja que els 44 pisos dels quals avui disposa l'ajuntament per a fer-hi front són absolutament insuficients. Cal facilitar la rehabilitació d'habitatge en mal estat, especialment al barri antic, subministrant ajuts públics per aquestes rehabilitacions a canvi de la cessió d'ús temporal d'aquests habitatges per a la Borsa d'Habitatge Social de Manresa.

Cal incentivar el desenvolupament d'alternatives al mercat immobiliari que ens ha portat a situació d'emergència actual. Ara és el moment d'apostar per una economia cooperativa i del bé comú. Per tant, cal una aposta ferma per la masoveria urbana i les cooperatives d'habitatge en l'àmbit de la rehabilitació, per obrir noves vies per garantir l'accés de totes les persones a un habitatge digne. Altrament, únicament s'aprofundeix a desenvolupar el sistema mercantil que ens ha dut fins a la situació d'emergència actual.

Cal reformular FORUM. Aquesta empresa municipal ha de fer la feina per la que estava pensada. És necessari que es marqui una fita per aturar la degradació del

nucli antic. Serà necessària la rehabilitació de 16 habitatges l'any per a d'aquí a 30 anys poder tenir un nucli antic amb una certa vida. Es començarà amb els habitatges propietat de l'ajuntament del carrer Vallfonollosa. Aquestes rehabilitacions s'hauran de desenvolupar fora del mercat immobiliari. D'aquí es despren, doncs, que cal un esforç pressupostari per tal d'assolir aquest objectiu ambiciós. Cal un pacte de ciutat que impliqui totes les forces polítiques i socials de la ciutat implicades per tal d'assegurar aquesta dinàmica per sobre de les alternances polítiques que hi pugui haver en els òrgans de govern.

Cal proporcionar suport a l'Obra Social de la PAHC mitjançant recursos que es poden prestar des de l'ajuntament com serien assessoria legal i funcions de mediació amb bancs i empreses des subministraments bàsics (aigua, llum i gas).

Cal prestar totes les facilitats a les famílies per agilitzar els tràmits per a l'empadronament de tots els seus components i, especialment de l'escolarització dels infants en els casos en els quals se'ls està vulnerant el dret a l'educació a causa de la manca de padró.

No podem oblidar que durant aquest 4 anys l'Obra Social de la PAHC Bages ha aconseguit més habitatge social del que disposa l'ajuntament en total. Per tant, donarem suport a totes les ocupacions de la PAHC a immobles propietat de Bancs. Farem tots els possibles per facilitar les mediacions amb la Banca, empreses de subministraments bàsics.

Assumim, doncs, ser part activa en el conflicte entre els interessos especuladors i l'autodefensa de drets que exerceix la PAHC sempre que calgui, deixant clar que es tracta d'una entitat autònoma a la qual la CUP donem suport.

VIA PÚBLICA I MOBILITAT

VIA PÚBLICA I MOBILITAT

Via pública

Des de la CUP creiem que cal marcar unes prioritats i aquestes, han de ser posades per les manresanes i manresans. Actualment existeixen 4 consells de districte, però aquests tan sols són consultius. La nostra proposta és que aquests siguin participatius i vinculants i que les prioritats en la millora de la via pública es marquin des d'aquests.

Tot i així, veient la poca coneixença i la manca de relació entre els barris que formen part d'aquests consells de districte, proposem crear-ne un cinquè que aglutini els barris de la perifèria de Manresa.

No proposem cap llista de zones on creiem que s'ha de fer millores en via pública, ja que aquesta haurà de ser configurada en cada consell de districte.

Totes les obres a la via pública aniran acompanyades de:

- Control de les obres realitzades per les empreses de serveis. La millora d'aquest control és imprescindible, ja que les rases, nivells i cablejat malmeten carrers, places i façanes i ocasionen perjudicis greus a la mobilitat de les persones.

- Control de les construccions d'obra nova per verificar l'estat en el que deixen la via pública una vegada finalitzat l'edifici i/o quan són obres encarregades pel mateix Ajuntament fer un control de vell antuvi per no trobar-nos en fracassos i haver d'acudir als jutjats tant sovint per solucionar-los.

- Compromís d'executar les obres en un temps prudent, que no s'eternitzin i evitar la sensació que patim els ciutadans de viure en una ciutat empantanegada amb obres inacabades.

- Informació directe per part de la brigada municipal de les petites obres que es fan als barris (començament i acabament, pressupost, etc.).

Mobilitat

La mobilitat a la ciutat és deficitària endèmicament. Moltes són les propostes que als darrers decennis han anat sorgint i poques les que s'han dut a terme. Cal, també, que els Consells de participació estableixin un ordre de prioritats amb assessorament professional de qualitat. Tot i així, hi ha tres propostes que des de la nostra perspectiva és important posar en valor:

- Trobem totalment necessària la conversió de la carretera de Vic, la Muralla del Carme i la carretera de Cardona en una avinguda amb carril bus i voreres amples, traient així del centre el màxim de vehicles privats.

- La connectivitat de la ciutat ha de passar per la millora de les infraestructures ferroviàries. Des de la CUP trobem imprescindible deixar d'apostar per les carreteres i fer front a la deixadesa del transport públic. És per això que cal convertir l'actual estació de la RENFE en un baixador que doni servei al centre de la ciutat, cal que estigui adaptat a les persones amb mobilitat reduïda, així com facilitar l'ús a persones sordes i cegues. Cal obrir una negociació urgent amb les empreses Adif i RENFE, per prioritzar l'estació. Com també és totalment necessari millorar la infraestructura del trajecte de Manresa a Terrassa. Igual que impulsar l'augment de trens directes amb parades a: Manresa, Terrassa, Sabadell i Barcelona; com també l'augment de les freqüències de tren.

- Pla de mobilitat del Pla de Bages: Si en un tema Manresa necessita planificació supramunicipal, és sobretot en el del transport públic. Cal crear una sola xarxa de transport públic que abasti tot el pla de Bages, com a mínim. També pensem que el Consorci del transport públic de la comarca del Bages ha de posar-se en marxa de forma immediata amb l'objectiu d'unificar el servei de transport urbà de Manresa amb els línies de bus interurbanes que uneixen la ciutat amb els municipis propers, per tal de crear una sola xarxa integrada, no només tarifàriament, sinó també funcionalment.

- Ampliació del carril bici: s'ampliarà el carril bici als carrers on la convivència entre els automòbils i les bicicletes comportin perill excessiu per als ciclistes. Cal seguir aprofundint en la bicicleta no només com a instrument per a fer esport sinó com a mitjà de transport vàlid en un entorn urbà i periurbà.

**CULTURA I FESTES:
EINES DE CONVIVÈNCIA I
LLIBERTAT**

CULTURA I FESTES: EINES DE CONVIVÈNCIA I LLIBERTAT

La cultura és un dels elements principals a l'hora de bastir un model de societat integradora, solidària i dinàmica. Des de la CUP entenem que la cultura ha de ser per a la ciutadania un mitjà de relació social, de participació, de diàleg i de reflexió comuna. La cultura ens ha de permetre reconèixer-nos individualment com a persones i col·lectivament com a catalans i catalanes i com a vilatans i vilatanes. La cultura és, per tant, una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social.

En aquest sentit, l'objectiu de la política cultural municipal ha de ser el de fer dels nostres pobles i ciutats elements clau en la revitalització cultural del nostre país a través de la implicació de tota la ciutadania. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes sòlides bases sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població. La política s'ha de posar al servei d'un projecte d'enriquiment cultural col·lectiu. Per això, la política cultural ha de partir del principi de fer a tot el municipi partícip de la vida cultural, ha de vetllar per evitar la dualització de la societat i per promoure una producció cultural i artística de qualitat, i ha d'establir mecanismes de socialització del patrimoni comú.

La nostra proposta: Manresa, una referència nacional

Per a fer cultura calen recursos

Un dels aspectes en què la tasca de l'Ajuntament té més sentit és el de les infraestructures. Creiem que l'administració ha de fer petites intervencions que poden suposar un salt qualitatiu important en la pràctica cultural. Ens consta que hi ha un dèficit d'infraestructures vinculades a les entitats i la cultura, i al mateix temps hi ha espais municipals en desús o que tenen una utilització poc raonable (Anònima, Auditori de Sant Francesc, centres cívics, etc.).

- Cal elaborar un cens d'espais aptes per a la pràctica i creació cultural. Això hauria d'incloure no tan sols els espais específicament culturals, sinó també escoles, locals d'AAVV, etc. És important conèixer les possibilitats i les necessitats de cada barri en aquest sentit.

- Cal mantenir el compromís i els acords d'obertura de la Biblioteca del Casino als quals s'ha arribat al final d'aquesta legislatura, i ampliar-ne el fons. A més, caldria potenciar les biblioteques veïnals i escolars.

- Cal una sala polivalent cèntrica i pública oberta a les entitats manresanes. Aquesta Sala Polivalent hauria de funcionar com a lloc d'actuacions (bàsicament musicals) però també de creació i d'assaig. Amb un aforament mínim de 1000 persones caldria que complís dues condicions indispensables: la possibilitat de usar-la per usos molt diversos (concerts, xerrades, assajos, funcions teatrals,...) però prioritàriament per a la creació i divulgació cultural i, a més a més, que tingui una ubicació dins el nucli urbà i, per tant, s'hi pugui accedir a peu.

- La gestió de la Sala polivalent hauria de defugir la dels centres cívics, i estudiar la possibilitat que les entitats, col·lectius i associacions de veïns en puguin formar part. Que aquesta gestió en facilités la dinamització i n'aprofités al màxim les seves possibilitats, tot mantenint-la a disposició de les altres entitats de la ciutat.

- A iniciativa de la CUP es va aprovar que hi hauria un procés participatiu per definir quins usos tindria la part propietat de l'Ajuntament de l'espai de l'Anònima. Aquest procés no s'ha tirat endavant per part de l'Ajuntament, i ens consta que tant les entitats com les persones vinculades a la cultura estan reclamant aquest espai. Per tant, continuarem insistint en què aquest procés s'ha de dur a terme a curt termini i proposarem un model de gestió compartida.

- Cal que l'Ajuntament faciliti l'exercici de la cultura al carrer a nivell d'assegurances, escenaris, punts de llum, prevenció, etc. Cal que hi hagi instal·lacions elèctriques fixes a diverses places, prioritàriament on des de fa anys s'hi programa cultura (Plaça Gispert, per exemple). I cal, també, que faciliti la gestió del lloguer de lavabos mòbils per evitar la despesa excessiva. La cultura a l'espai públic no es pot fer sense una cogestió pública.

- Calen escenaris a l'aire lliure: a Manresa hi ha molt pocs espais a l'aire lliure en condicions (tipus anfiteatre) habilitat per a fer-hi cultura. Es podrien millorar el del Centre Cívic Selves i Carner (alçar l'espai existent), o bé posar-n'hi al Pati del Casino o al Parc de Puigterrà. També caldria pensar en un espai de gran format a l'aire lliure amb lavabos d'obra, tanques fixes i escenari d'obra.

- Calen bucs d'assaig per als músics: hi ha un dèficit important en espais d'assaig. Se'n podrien ubicar en espais municipals en desús i cedir a un preu baix a una futura associació de músics.

- Cal potenciar la creació, sobretot en Arts plàstiques. L'Ajuntament ha de possibilitar que els joves i els que surten dels camins més comercials també puguin exposar.

- Cal col·laborar amb les associacions de veïns per racionalitzar l'oferta formativa que es porta a terme als barris.

- La CUP es va posicionar a favor de l'ampliació de l'espai públic a la Plaça Sant Ignasi i la dignificació de l'entrada del Museu Comarcal de Manresa. Això implicava l'enderrocament de la Sala Ciutat.

Arran dels últims esdeveniments succeïts a la Sala Ciutat -la seva ocupació i la reivindicació com a espai cultural autogestionat- s'ha obert un procés de diàleg amb els ocupants.

Des de la CUP pensem que cal seguir amb aquest procés de negociació i saber quin projecte cultural es proposa. A partir d'aquí, s'haurà de valorar de nou la situació.

- Pel que fa el teatre Conservatori, apostem per un nou pla d'usos tal com han presentat els Amics del Conservatori en el seu projecte.

La cultura és corresponsabilitat

S'ha demostrat, amb el pas del temps, que els projectes i espais culturals no es poden gestionar només des de les institucions: el model únicament funcional no funciona (la Kampana ha sigut un bon exemple). També tenim clar que un dels objectius bàsics de qualsevol proposta cultural és arribar al públic.

És per això que apostem per a què les entitats i els creadors i creadores puguin participar en el disseny,

la programació i la gestió dels espais culturals. Durant anys, el Galliner ha sigut l'única referència en aquest aspecte, i no es pot negar pas el seu èxit. Aquesta participació crea vinculació, responsabilitat i compromís.

L'Ajuntament ha de tenir molt clar què demana a canvi d'aquesta participació. Cal exigir que les propostes tinguin voluntat d'arribar a la gent, que facin bullir l'olla de la cultura, que ajudin a millorar esdeveniments culturals en decadència o en proposin de nous.

És la lògica de l'intercanvi. La ciutat cedeix infraestructures i recursos a les entitats, però aquestes tornen el "regal" amb cultura per a la mateixa ciutat.

A Manresa existeix una xarxa d'entitats que desenvolupa programes d'activitats en el camp artístic, de l'educació en el lleure, en el cívico-social i en el de la cultura popular. L'Ajuntament donarà suport a aquestes programacions sempre que siguin obertes a la participació dels ciutadans, aportin una certa qualitat i interès social i fomentin valors de democràcia, solidaritat, autoorganització i sentit crític. Aquest suport es basarà en una política de subvencions i/o de suport logístic i infraestructural amb criteris clars i transparents.

Una forma de relació entre l'Ajuntament i les entitats pot ser les subvencions puntuals, per a projectes concrets amb interès especial i de difícil finançament sense aquesta ajuda. Cal ser molt curós i no convertir les subvencions en un substitutiu de l'esforç i la participació de les entitats i els seus membres.

Un altre instrument útil alhora d'ajudar a les entitats és la condonació d'impostos (IBI, llicències d'obres, etc.). Tot i ser una pràctica que topa amb obstacles legals, hi ha fórmules que ho fan possible.

En el camp de les arts plàstiques cal evitar plantejaments de suposat elitisme i partir de la base que tot tipus d'art pot arribar a gent de tota mena i que cal potenciar-ne l'accés de com més sectors socials millor.

D'altra banda, no podem desaproveitar les iniciatives privades existents (Propaganda, l'Stroika, Sielu, Voilà, sales d'exposició, etc.) i val la pena estudiar convenis estables amb aquests i d'altres agents. L'Ajuntament hauria d'afavorir la música en directe, si cal, ajudant els locals a ser legals.

La cultura és una eina de transformació i igualtat

La cultura ha d'ésser per als ciutadans un mitjà de participació social, de diàleg i de reflexió comuna que ens ha de permetre reconèixer-nos com a persones i col·lectivament com a catalans i com a Manresans. La cultura és per tant una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social.

A la nostra societat hi ha desigualtats econòmiques, socials i, també, culturals. Hem d'assegurar-nos que totes les persones que viuen a la ciutat tenen els mateixos drets en l'accés a la cultura.

L'escola, en aquest aspecte, hi té un aspecte fonamental. Si considerem important la funció formativa de la cultura, l'hem de fer entrar a l'escola. Cal que les entitats i creadors/es puguin mostrar el que fan (amb programes que passin per totes les escoles). S'ha de poder tenir una formació bàsica i variada en cultura, independentment dels recursos que es tinguin. Qui vulgui una formació molt especialitzada i amb possibilitats de titulació ja té els seus espais d'aprenentatge. Cal que les escoles siguin la pedrera de la cultura a Manresa.

En aquest aspecte, un dels projectes interessants que ajudarien la ciutat a un paisatge una mica més amable passa per continuar impulsant el muralisme, és a dir, aprofitar espais públics/privats (sobretot grans parets al descobert d'edificis enderrocats o de solars) per a l'expressió dels artistes manresans. És una opció barata que té uns efectes importants sobre el paisatge de la ciutat, a més d'un tret diferencial que podria arribar a ser turístic. Només cal veure els efectes sobre l'ambient al barri vell de Gasteiz o a Berlín.

Respecte a la població nouvinguda, cal tenir en compte que l'accés a la cultura és molt difícil si les condicions quotidianes de vida no tenen uns mínims assegurats. Calen, doncs, mesures i iniciatives que facilitin l'accés a la cultura al conjunt de la població. Així mateix, les entitats del municipi han de jugar un paper decisiu per aconseguir un bon nivell d'integració.

Finalment, cal també garantir l'accés a les instal·lacions culturals de les persones amb diversitat funcional. Cal habilitar una secció de la biblioteca per a deficients visuals, amb personal, mitjans i material adequat. Cal avançar molt més en la supressió de barreres arquitectòniques en el patrimoni monumental i els equipaments culturals.

Que els grans esdeveniments no passin de llarg

Els grans esdeveniments culturals que es fan a Manresa (Fira Mediterrània i Festa Major) deixen molt poc pòsit a la ciutat. No s'implica prou la gent en la preparació ni en el tipus de programació i s'acaben fent coses en les quals els manresans i manresanes som, bàsicament, espectadors passius.

Considerem important que hi hagi fórmules que assegurin la participació de les entitats i creadors/es en aquestes fires i festes. Una possibilitat serien els escenaris/espais Denominació d'Origen (mostra de música/teatre/dansa/art de la comarca).

Una altra opció seria fer programes específics previs a aquestes celebracions, un cop més, a les escoles.

Pel que fa a la Fira Mediterrània (segurament la inversió més gran que es fa a la ciutat durant tot l'any), es podria proposar un canvi de format: dos dies entre setmana oberts al públic però orientats als programadors, i un cap de setmana amb actuacions més populars i properes, que inclogués tallers, etc. No cal subestimar la importància d'aquesta fira perquè, a banda de l'activitat purament cultural, és un dels esdeveniments culturals que mou més diners a nivell principatí.

Barri Vell, la cultura a peu de carrer

Històricament, el barri vell de Manresa ha estat un dels grans oblidats de la política manresana. Malgrat la inversió que s'hi ha fet els darrers anys, és paradoxal observar la quantitat d'espais equipaments municipals en desús o abandonats, sense una funció concreta, i que contribueixen a la imatge de degradació que té el barri.

És en aquests espais on veiem un gran potencial per a la creació i exhibició de cultura. Cal fer propostes en d'altres equipaments perquè el barri Vell esdevingui un pol de cultura.

Seria important que, a més d'aquests petits espais de mostra i creació, hi hagués un espai més gran que servís com a lloc de trobada i posada en comú.

Els museus també hi són

Els museus manresans també han de fer la seva aportació a la vida cultural de la ciutat però, com en altres àmbits, no hi ha hagut una política museística coherent. Els museus existents (comarcal, de geologia i de la tècnica) van per lliure i això desaprofita recursos i els fa aparèixer com a realitats aïllades les unes de les altres.

El Museu Comarcal necessita una reformulació en profunditat. El que en aquests moments és una exposició de objectes antics més o menys vinculats a la ciutat, hauria de convertir-se en un museu didàctic que mostres de manera entenedora l'evolució de Manresa i el Bages al llarg dels segles.

S'hauria de definir i potenciar la relació amb el MNAC, sobretot pel que fa a l'època barroca (que és majoritàriament el fons del museu comarcal), malgrat ser conscients de les limitacions tècniques que té el museu. També s'hauria de potenciar la relació dels altres dos museus amb les seves respectives xarxes. A més a més, cal potenciar l'espai memòries, encetat recentment, com un element diferenciador.

També caldria que la Cova i la Seu fessin una aportació a nivell cultural a la ciutat, tenint en compte el patrimoni històric que representen. Cal que aquests espais s'obrin al públic més enllà de les xarxes de difusió religiosa, com un element cultural més. Vincular la relació dels edificis propietat de l'església catòlica amb les institucions públiques a un ús públic (d'acord amb les característiques dels espais) de les instal·lacions (claustres al mig de la ciutat, etc.)

Una referència de la catalanitat arreu dels països catalans

Si entenem la cultura com un dels elements centrals de la nostra identitat com a poble, hem de fer una aposta decidida perquè Manresa sigui una referència en expressions populars i contemporànies en català. I és especialment important que es potenciï la cultura popular tradicional.

Per això cal insistir en aprofitar l'embranchada de la Fira Mediterrània i la recuperació de l'edifici de l'Anònima com a, entre d'altres coses, escola de cultura popular. I apostar, prioritàriament, per programació d'espectacles d'arreu dels Països Catalans. Caldria, també, fomentar convenis d'intercanvis culturals.

Cal un calendari anual de festes tradicionals. A hores d'ara, Manresa no és referència en cap de les celebracions tradicionals al llarg de l'any. No es tracta de voler-ho fer tot, però sí de donar l'oportunitat a tots els manresans i manresanes de gaudir de les celebracions populars.

Foment de la memòria històrica

A la CUP creiem que no hi ha cap col·lectivitat humana capaç d'afrontar el futur amb èxit com a tal si no se'n coneix el passat. Per això considerem important recuperar la història del nostre municipi per posar-la a l'abast de tothom. Pensem que el coneixement de la història és una eina indispensable per entendre el present i pensar el futur, posant especial èmfasi en la importància que té aquest fet per a la població nouvinguda.

En aquest sentit, considerem imprescindible eradicar qualsevol presència en l'espai públic de referències lligades a la negació dels drets individuals i col·lectius de la ciutadania dels Països Catalans, com a acte de justícia, dignitat i respecte a la nostra societat. A més, també considerem totalment necessari adoptar mesures per al reconeixement i la difusió de l'activitat de totes aquelles persones que han lluitat per la defensa de les llibertats democràtiques i nacionals, i per la promoció dels escenaris, fets i esdeveniments històrics lligats a la lluita en pro de la democràcia i els valors de justícia, igualtat, alliberament nacional, social i de gènere. Per tot això, cal:

- Seguir treballant per a la recuperació de la memòria local, tot i que el discurs dominant tan sols fa referència a la recuperació de la memòria a escala nacional. Aquesta memòria local és importantíssima per prendre consciència del que es va viure realment i com es va viure.

- Afavorir la recuperació d'una part central de la història dels catalans: la tradició obrera, revolucionària i col·lectivista. La memòria històrica sovint s'instrumentalitza per fer veure que totes les lluites pretenien arribar on som ara, a una democràcia representativa; es construeix un passat que justifica el present i s'oblida la tradició revolucionària dels catalans i de les catalanes i la importància de l'obrerisme. S'ha d'aprofundir i explicar el conflicte social i de classe de les primeres dècades del segle XX.

- Donar suport al portal memòria.cat: promoure la

recuperació històrica per aconseguir explicar tot el que va representar el franquisme: tots els tipus de víctimes que va generar (econòmiques, culturals, intel·lectuals, nacionals, personals i familiars).

- Fer un exercici constant d'explicar el present a partir del passat, un passat que encara s'ha d'explicar bé i de manera rigorosa. Per exemple, cal explicar com es conformen les grans fortunes i el repartiment de poder actual. Per tal d'aconseguir que l'espai públic esdevingui un espai de commemoració i memòria s'ha de potenciar:

- La promoció d'itineraris temàtics i històrics, incidint en l'explicació dels fets tal com van ser, evitant visions superficials i itineraris mediàtics. Han d'esdevenir recursos estables de l'oferta cultural del municipi i han de permetre generar identitat a partir de redescobrir la història del municipi i de recuperar-ne espais invisibles i moments històrics oblidats.

- La promoció del patrimoni industrial per explicar el paper de la classe obrera i les seves condicions de vida i laborals.

- La democratització dels criteris de catalogació, per tal que des de la societat civil es pugui intervenir en la política de catalogació del patrimoni. Això implica la difusió dels criteris de catalogació patrimonial.

- L'eliminació de la presència en l'espai públic de símbols i noms vinculats a la negació dels drets individuals i col·lectius. Cal tenir en compte que quan la simbologia a eradicar té valor patrimonial es complica la decisió; per això cal valorar cada cas i ésser molt sensibles als debats que això pugui generar.

- La difusió de la feina feta pels arxivers i museïstes a la població en general.

- La democratització dels sistemes de reconeixements públics a les persones (medalles d'or, fills il·lustres, noms a carrers...). Els manresans i manresanes ha de ser la protagonista a l'hora de proposar i emprendre aquests reconeixements.

Polítiques de defensa de la llengua i la identitat nacionals. Models integradors. Polítiques de defensa de la llengua

La llengua catalana és l'eina bàsica de cohesió social i l'instrument més important per seguir aspirant a la construcció nacional d'un únic poble. Liderar intervencions de normalització lingüística per part de l'administració local és la garantia per donar resposta a les deficiències d'intervenció de la Generalitat de Catalunya. Cal un programa d'acció ferm i ambicions per tal de poder donar resposta als importants reptes d'acollida lingüística i construcció nacional.

Des de la CUP creiem que no existeixen excuses pressupostàries en matèria de normalització lingüística i que, per tant, aquesta ha de ser una prioritat màxima en els pressupostos municipals i un factor determinant en el funcionament habitual del nostre Ajuntament.

Tot i que la majoria de recursos destinats a l'ensenyament i l'acolliment en català, gestionats bàsicament pel Consorci de Normalització Lingüística (i l'escola d'adults en casos d'alfabetització) no depenen directament de l'administració municipal, hi ha alguns aspectes que poden millorar en aquest àmbit.

El panorama actual està marcat per la insuficiència de places. A més a més, darrerament ha augmentat molt la demanda d'alfabetització (coberta per l'Escola d'Adults, però amb uns recursos massa escassos).

- Millorar el finançament via Ajuntament en matèria d'acolliment i d'ensenyament de la llengua catalana.

- Potenciar la conscienciació lingüística per a treballadors/es que atenen el públic (tant de l'Ajuntament com de fora).

- Millorar les infraestructures del consorci: reobrir els centres cívics, les seus de les AAVV que siguin municipals, accessibles a tothom (no com ara, amb problemes per a la gent gran o amb cadira de rodes).

- Crear un banc de recursos de materials d'aprenentatge, assegurant-nos la reutilització del materials ja usats i donant la possibilitat de persones sense recursos d'accedir a l'aprenentatge.

- Incloure clàusules lingüístiques en els concursos públics, per tal de garantir que les empreses adjudicatàries tenen una actitud favorable a la llengua i la fan servir en l'etiquetatge i la publicitat dels seus productes i serveis.

- Promoure la compra de material d'ús corrent de

l'Ajuntament en funció, també, de l'aspecte lingüístic.

- Crear comissions de seguiment o taules de participació que vetllin per la normalització lingüística dins i fora de l'administració i que coordinin les diferents campanyes i accions de promoció de l'ús de la llengua catalana.

- Els ciutadans han de poder conèixer els drets lingüístics i rebre suport per exercir-los.

- Impulsar campanyes de sensibilització lingüística, conjuntes amb el Consorci per a la normalització lingüística i amb el teixit ciutadà. És important afavorir les dinàmiques ciutadanes, més enllà de l'acció administrativa.

ESPORTS

ESPORTS

Entenem que l'esport, més enllà de la millora de la condició física, compleix una funció social i formativa molt important. Garantir el dret a la pràctica de l'esport a tots els sectors socials i donar-li una dimensió de superació col·lectiva i de cooperació és la nostra prioritat. És per això que haurem de treballar en les dues dimensions de la pràctica esportiva a la ciutat.

D'una banda, cal destacar la feina fonamental de les entitats esportives de base, que desenvolupen una tasca formativa importantíssima. Hem de tenir en compte tota la diversitat d'entitats i esports, i acabar amb el privilegi en infraestructures i altres recursos dedicats al bàsquet i, sobretot, en el bàsquet d'elit entès com un producte comercial i empresarial.

De l'altra, cal tenir en compte una tendència cada cop més estesa, que és la proliferació de la pràctica esportiva lliure i espontània, sense necessitat d'associar-se que forma part des de ja fa anys de la realitat cultural i esportiva de la nostra societat, a la qual cal donar resposta sempre que calgui.

Per tant, les polítiques i infraestructures dedicades a l'esport han cobrir les necessitats d'aquests dos tipus de pràctica esportiva.

PROPOSTES

Donarem suport a les entitats esportives de la ciutat i, alhora, treballarem per adequar l'espai públic de la ciutat i els entorns per a la pràctica esportiva lliure i espontània. Reduirem les traves burocràtiques per a l'organització d'esdeveniments.

Programa de promoció d'esports i entitats a les escoles: promoure la coordinació entre les entitats esportives de base i les escoles de la ciutat per a organitzar jornades de mostra, portes obertes, etc. amb l'objectiu de fomentar la pràctica esportiva com a forma de vida saludable i de creixement personal.

Escoles obertes a l'esport: hem de veure els patis d'escoles i instituts també com a infraestructures esportives al servei dels barris. Treballarem per promoure un canvi de qualificació que converteixi la majoria de pistes i camps esportius de les escoles de la ciutat en espai públic utilitzat en exclusiva per l'escola en horari lectiu, però obertes al barri la resta

del temps. Allà on calgui, aquest canvi de qualificació anirà acompanyat de millores en les instal·lacions escolars. Es tractaria d'un segon pas després d'assolir l'estat de patis oberts descrit anteriorment.

Més pistes esportives a l'aire lliure: crear pistes esportives a l'aire lliure a tot arreu on sigui possible. Són infraestructures més barates i necessiten menys manteniment. De la mateixa manera, cal superar l'exclusiva promoció dels esports més massificats i facilitar la pràctica d'esports existents a la ciutat però amb falta de suport. Així, per exemple, una proposta factible fóra l'habilitació de pistes de vòlei platja i un lloc adequat podria ser a la llera del Riu Cardener, a l'alçada del Congost.

L'Anella Verda per l'esport: continuar la connexió de tots els barris amb l'Anella Verda a través d'itineraris segurs i pensats per a les caminades, córrer i anar en bicicleta.

Piscina d'estiu: construir una piscina d'estiu a l'entorn del riu Cardener, per exemple, ben connectada amb la ciutat i amb l'anella verda. Ho valorem com una proposta per a la igualtat d'accés a la pràctica esportiva i una demanda històrica a la qual algun dia la ciutat hi ha de fer front d'una vegada per totes.

Zona d'escalada lliure al Camí dels Corralers i millora de la gestió del rocòdrom Paul Harris: facilitar la senyalització i equipament de vies d'escalada esportiva al camí dels Corralers, en col·laboració amb les entitats i clubs de la ciutat. Millora de les instal·lacions del rocòdrom Paul Harris i obertura de la gestió per a utilitzar-lo més i en més àmbits.

Programa municipal de formació per a entrenadors al voltant del foment de la pràctica esportiva cooperativa, contra la violència, el sexisme i el racisme.

SOBIRANIA ENERGÈTICA

SOBIRANIA ENERGÈTICA

En un món cada cop més interconnectat i amb una tendència creixent cap a la concentració de capital i de control dels recursos naturals i les fonts d'energia, la CUP creu que cal invertir aquesta tendència i apostar decididament per recuperar espais de sobirania també en el camp energètic. En una societat on l'energia és bàsica per al seu funcionament cal apostar decididament per acostar la producció d'energia al lloc de consum, fer-ho d'una manera sostenible i fer-ho altra vegada des de l'àmbit públic i amb la participació de la ciutadania. Els abusos de les companyies de subministrament privades, la pobresa energètica, les indemnitzacions milionàries a projectes bombolla com el Castor o la penalització de l'autogeneració d'energia ens demostren que cal una política pública decidida a capgirar aquesta situació.

És per això que fem nostres les propostes plantejades per la Xarxa per la Sobirania Energètica en el camp municipal:

La relocalització de l'energia com a estratègia de transformació del model energètic

La relocalització que proposem vol facilitar el reapropiació, no només de les fonts de generació i la disponibilitat de l'energia necessària per satisfer les necessitats de les persones, sinó també la reapropiació de la sobirania, la capacitat de decidir, segrestada per un oligopoli d'empreses que, en connivència amb el poder polític i financer, estan obstaculitzant la imprescindible i urgent transició de model energètic.

Alhora, apropar la generació a l'ús ens hauria de permetre triar les fonts energètiques més idònies disponibles a escala local, així com també ser més conscients dels impactes del consum per a minimitzar-los. També ens permetria més eficiència (sense pèrdues per transport de l'energia) i contribuiria a millorar la cultura energètica, la justícia i la solidaritat amb altres pobles i futures generacions.

L'objectiu últim de la present proposta municipalista és que la població del municipi sigui sobirana sobre l'energia que necessita, que ho faci en respecte de la resta de grups socials, pobles i de generacions futures, i que s'aconsegueixin municipis energèticament

sostenibles. Per a això se seguiran els principis de:

Garantia del dret a l'accés a subministraments bàsics.

Gestió pública i ciutadana de les estructures i infraestructures energètiques del municipi.

Autosuficiència.

Sostenibilitat socioambiental.

Eliminació de l'acaparament energètic (les agressions directes i indirectes a altres territoris i les seves poblacions).

Promoció de nous agents econòmic-socials que puguin vincular democràcia econòmica i política en la gestió de l'energia.

Els eixos principals de les polítiques que compleixen aquests principis seran un total de 5, dins els quals s'han definit les propostes concretes.

SOLUCIÓ A LA POBRESA ENERGÈTICA

-Continuació de la feina desenvolupada a la Taula sobre la Pobresa energètica, però amb un nivell d'exigència superior amb les empreses i una estratègia clara de rescat ciutadà.

La Taula exigirà les empreses subministradores, en una primera fase, que facin arribar les dades sobre talls de subministrament en els últims anys i les seves propostes de suport a l'Estratègia que eviti la despesa pública i l'endeutament de les persones afectades pel problema; en la segona fase, s'elaborarà aquesta Estratègia de Rescat Ciutadà (veure següent apartat), i en l'última fase, es durà a terme la mateixa. A més, aquesta oficina disposarà de capacitat d'actuació legal i de defensa de la ciutadania davant possibles irregularitats de les companyies.

La Taula, encaminada a garantir el dret a l'accés als subministraments bàsics de les persones del municipi, estarà formada per les entitats que representin les persones afectades pel problema, per representants dels organismes públics relacionats, i els tècnics i tècniques dels organismes públics necessaris per desenvolupar l'Estratègia. La Taula requerirà la presència de les empreses subministradores quan es consideri necessari.

Elaboració d'una Estratègia per rescatar a les persones que no poden fer front a la totalitat de les factures dels subministraments bàsics d'aigua, electricitat i gas.

Tindrà com a objectius garantir l'accés a aquests subministraments bàsics, en previndrà els talls i en el cas que es produïssin restablirà el servei sense cost a les persones afectades. Els costos associats, tant als impagaments com a les gestions necessàries del procés, seran assumits per les mateixes empreses subministradores, i per tant es cercaran les vies per a fer-ho efectiu, així com per restablir el servei a les persones afectades mentre aquest pagament no arribi.

Caldrà també posar en valor, i si escau qüestionar, el paper del municipi com a client d'aquestes empreses subministradores, valorant positivament les bones pràctiques de les empreses subministradores en l'absència de talls i l'assumpció dels impagaments de les famílies afectades.

L'elaboració de l'Estratègia serà a càrrec de l'Oficina de pobresa energètica, que prendrà les mesures necessàries per afrontar aquesta emergència social mentre es treballi en el document.

Els únics recursos públics utilitzats seran els relacionats amb les persones treballadores que hagin de participar en la consecució de l'Estratègia.

MUNICIPI JUST I SALUDABLE

Per a què les necessitats energètiques de la ciutadania estiguin cobertes amb fons locals amb control democràtic, cal engegar un seguit de plans d'actuació. Cal definir unes estructures que permetin la coordinació dels esforços humans i econòmics, així com seguir una metodologia d'identificació d'estalvis, necessitats i potencials energètics.

ORGANISME PROMOTOR DE L'AUTOSUFICIÈNCIA ENERGÈTICA

Per arribar a un escenari de sobirania energètica, es crearà un organisme municipal o mancomunat per a l'autosuficiència i eficiència energètica. Aquesta entitat tindrà com a principals objectius:

Actuar d'impulsora, promotora i facilitadora d'una nova cultura de l'energia, basada en l'eficiència i l'autogeneració.

Plantejar, fomentar i coordinar els plans d'actuació.

Posar en marxa els convenis entre ajuntaments, empreses i centres educatius o d'altres infraestructures del municipi.

Promocionar l'eficiència energètica entre la ciutadania, així com els projectes i el finançament a les empreses locals de serveis energètics.

Facilitar l'obtenció de subvencions i mecanismes de finançament.

NOUS PERFILS LABORALS

Associat a l'impuls d'una nova cultura de l'autosuficiència energètica s'engegarà un Pla d'ocupació per a la creació d'ocupació i també de perfils laborals nous, com "Gestors d'eficiència energètica", "Agents energètics d'edificis".

Es posaran en marxa convenis de cooperació i pràctiques remunerades entre l'ajuntament, empreses, universitats i centres de formació professional.

Aquest Pla fomentarà els nous perfils laborals mitjançant cooperatives, preferentment. L'Organisme de promoció d'autosuficiència posarà en contacte a aquestes petites empreses amb els ciutadans i les ciutadanes i altres empreses interessades en aquests serveis.

FINANÇAMENT DE LES MESURES D'AUTOSUFICIÈNCIA ENERGÈTICA

La inversió inicial pública es destinaria principalment a un "fons d'estalvi i rehabilitació energètic". Els recursos per portar a terme les inversions públiques es sostraurien d'aquest fons. Els beneficis generats per l'estalvi energètic permetrien un retorn progressiu de la inversió pública al fons, reciclant-se així els fons públics per poder dur a terme més activitats amb menys despesa pública. Es contemplarà també el finançament a projectes d'autogeneració.

S'establiran canals preferents de treball amb la banca ètica, cooperatives de crèdit i/o entitats municipals de crèdit per a la concessió de crèdits tous per a la part de finançament privat de les actuacions, amb especial atenció als casos de rendes baixes, habitatges de lloguer i en general aquelles situacions que dificulten la implementació de les accions.

Es passarà, sempre que sigui possible, d'un esquema de subvenció a un sistema de fons rotatius. La inversió inicial per a fer la rehabilitació seria amb un percentatge d'aportació pública mig al 50%, però la participació pública seria variable segons la renda, amb proporcions superiors a les rendes més baixes i inferiors a les rendes més altes.

EFICIÈNCIA I REHABILITACIÓ D'EDIFICIS

Per aconseguir un escenari de Municipi just i saludable, que col·loqui a les persones en tota la seva diversitat al centre de les polítiques municipals, és prioritari disminuir els consums energètics en tots els àmbits, sobretot en relació amb els malbarataments, ineficiències i fugides. Reduir els requeriments energètics del municipi és una de les claus per millorar la qualitat de vida de les persones i reduir les seves factures energètiques, contribuint així a l'eliminació de les desigualtats i del deteriorament de l'entorn.

ANÀLISI DEL PERFIL ENERGÈTIC DEL MUNICIPI

És necessari un estudi energètic del municipi mitjançant una auditoria energètica a les instal·lacions municipals, mapes termogràfics de les zones industrials i urbanes, anàlisi energètic dels establiments comercials i proves pilot d'habitatges amb una mostra de la població que participarà activament en l'elaboració de l'estudi.

Les dades resultants de l'estudi energètic serviran per construir un mapa de consum energètic del municipi que permeti identificar zones de prioritat d'actuació en eficiència i elaborar un pla participatiu d'actuació adaptat a cada sector.

AUTOSUFICIÈNCIA I EFICIÈNCIA

Per elaborar els plans sectorials d'eficiència i rehabilitació energètica es partirà d'uns plans integrals de barri. Aquests plans de barri és portaran a terme de forma participada contant al màxim possible amb la xarxa social i econòmica del municipi. El disseny de la planificació de barri, en tots els seus àmbits, es farà en els primers 4 mesos i servirà de guia per dur a terme les activitats relacionades amb l'eficiència i la rehabilitació energètica.

Sector públic

L'administració pública promourà els plans integrals participatius de barri dins els primers mesos de legislatura i durà a terme totes les mesures necessàries per reduir al màxim els requeriments energètics dels edificis públics, servint així d'exemple a la resta de sectors.

Així mateix, per aprofundir en la seva tasca exemplaritzant i de consciència social, l'administració local posarà en marxa projectes als centres educatius públics en els quals s'aplicaran mesures d'estalvi i eficiència energètica. Aquests projectes seran integradors de tots els actors que participen de la comunitat educativa: gestió, treballadors i treballadores de serveis diversos, alumnat, professorat, AMPAs, i administració local. Es reinvertirà l'estalvi generat en els propis centres educatius.

També s'impulsaran convenis amb centres d'educació superior i formació professional perquè els alumnes d'últim curs puguin realitzar pràctiques d'assessoria energètica en empreses privades i en l'organisme municipal d'autosuficiència energètica.

Sector domèstic

Els plans integrals participatius de barri prioritzaran les accions en els habitatges de les persones que estiguin sofrint més la desigualtat i les pitjors condicions de pobresa energètica (veure l'Estratègia de rescat ciutadà a l'apartat 1.2). El següent grup en prioritat d'acció seran els habitatges amb pitjors condicions d'aïllament tèrmic i falta d'eficiència energètica. Els ciutadans i ciutadanes tindran a la seva disposició els serveis de l'organisme d'autosuficiència energètica per posar en marxa els seus projectes d'estalvi energètic.

Sector industrial

Es signaran convenis de cooperació i pràctiques entre ajuntament, empreses i centres educatius universitats i de formació professional per tal de posar en marxa els projectes amb més potencial d'estalvi energètic

També hi haurà gestors de polígons industrials que oferiran a les empreses serveis mancomunats que els estalviïn costos, com a seguretat, lloguer de trasters, telecomunicacions, serveis en el núvol (o cloud) i energia. En el cas de l'energia, es parlarà especial

atenció a la construcció de xarxes de distribució intel·ligents que gestionin els excedents energètics de les instal·lacions d'autoproducció.

L'ajuntament exposarà els casos d'èxit duts a terme per promocionar nous projectes per part de més empreses i crear xarxes entorn de l'eficiència energètica.

Sector agropecuari

Es fomentaran projectes d'eficiència en explotacions ramaderes així com l'aprofitament energètic dels subproductes generats. L'Organisme impulsarà els convenis i el finançament necessaris per portar-los a terme.

A causa del caràcter extensiu d'aquestes activitats, s'ha de tenir en compte que l'Organisme pot tenir un àmbit d'actuació dins d'una mancomunitat de municipis amb l'objectiu d'aprofitar sinergies i optimitzar recursos.

Sector serveis i comercial

S'elaborarà un Pla de sostenibilitat energètica (integrat al Pla de Municipi just i saludable), enfocat a l'eficiència i la reducció de costos del comerç local fomentant els productes ecològics i de proximitat. El pla es realitzarà aprofitant les dades del perfil energètic del municipi. Més tard es duran a terme una proposta d'accions de millora, una certificació local que atorgarà un distintiu de classificació que podrà ser exposat pel comerç, i una assessoria sobre les possibilitats de millora contínua per part de l'Organisme d'autosuficiència energètica.

COMERCIALIZACIÓ ELÈCTRICA AL SERVEI DE LES PERSONES

Es promourà la creació d'una comercialitzadora d'electricitat amb garantia de procedència renovable amb participació: pública municipal, de les comercialitzadores en règim de cooperativa, i de ciutadans i ciutadanes individuals. Aquesta comercialitzadora oferirà el servei de comercialització d'electricitat sota l'actual marc legal a preus inferiors als oferts per la competència, a més de l'assistència de l'empresa de serveis energètics per reduir el seu consum energètic. Ni les comercialitzadores en règim de cooperativa ni els individus que participin

en el projecte veuran disminuïts els seus interessos econòmics amb l'adopció de la present mesura.

Aquesta comercialitzadora obrirà a la ciutadania la participació activa en la presa de decisions, garantirà la procedència renovable, els preus assequibles i oferirà altres serveis energètics encarats a la disminució de costos. En aquest sentit, es durà a terme una extensa i àmplia campanya d'informació i difusió de la iniciativa per traslladar aquest missatge i que el major nombre possible de persones puguin sumar-se i gaudir del servei.

MEDI AMBIENT

MEDI AMBIENT

Implantar al llarg de la legislatura la recollida selectiva d'escombraries "porta a porta" que ens permetria estalviar-nos la planta de triatge que Manresa hauria de construir per disminuir l'actual fracció de rebuig que és més alta del què exigeix la legislació ambiental.

Prioritzar les actuacions del POUM que tenen a veure amb l'anella verda, sobretot, l'adequació de camins que connecten l'entorn natural i agrícola amb el nucli urbà i la restauració d'espais per incloure'ls en l'entorn verd.

Treballar per aconseguir alguna figura d'especial protecció (un EIN, per exemple) per a tota la llera de la Riera de Rajadell.

Prendre les mesures de reducció de trànsit rodat necessàries per tal de no superar els índex de contaminació de l'aire exigits per les agències de protecció de la salut.

Tirar endavant un estudi en profunditat de la qualitat de les aigües de rius, fonts i rieres del municipi per, si fos el cas, actuar contra els particulars o les empreses que les contaminen o que en redueixen el cabal per sota dels mínims ecològics.

SOBIRANIA ALIMENTÀRIA I CONSUM CONSCIENT

SOBIRANIA ALIMENTÀRIA I CONSUM CONSCIENT

Horts urbans i banc de terres

- L'ajuntament hauria de fer el paper d'"immobiliària" dels horts buits, i dinamitzar-ne l'ús. Això valdria tant per a l'autoconsum com per als possibles professionals.

- Cal formar la gent que vol començar en l'agricultura ecològica. Més que una manera de produir, ha de ser una manera d'entendre tot el procés: social, econòmic i cultural.

- Tot i la importància del cultiu ecològic, no cal oblidar el pes del producte local. De vegades, val més km 0 que ecològic que vingui d'Alemanya.

- En tot cas, cal assegurar que Manresa, com es va aprovar, és una ciutat lliure de transgènics. Això vol dir controls i compromís de ciutat.

- Proposta de «viver de productors», a l'estil dels vivers d'empreses, per formar pagesos, sobretot ecològics.

- Experiència de Càritas: L'any passat van començar un projecte d'horts, en uns terrenys cedits per particulars i per l'ajuntament. Ja han fet formació amb persones en risc d'exclusió, l'any vinent esperen que ja puguin muntar una cooperativa ecològica. L'ajuntament els paga una part d'una educadora. La cosa funciona, i amb més implicació de l'ajuntament, podria funcionar millor.

- Possibilitat d'utilitzar solars abandonats com a horts urbans.

- Cal estudiar exemple com el cas de la barriada la Mion, on molta gent s'abasteix dels horts de proximitat, i això facilita molt les coses i crea xarxa. El problema són els robatoris, que obliguen alguns microproductors a deixar-ho.

Menjadors escolars

- Oportunitat de tancar el cercle de la producció ecològica i/o local. Les col·lectivitats permeten assegurar la producció. Cal estudiar exemples com Ecomenja, que dona feina a 89 treballadors i a diversos productors.

- En tot cas, cal tenir en compte la dificultat de fer concursos públics amb avantatges per als productors locals i ecològics.

- Una solució seria la remunicipalització dels menjadors de les escoles, que fins fa poc eren municipals i ara estan gairebé tots externalitzats. El mateix passa amb les residències.

- Els menjadors escolars són una gran base per a la difusió de valors de sobirania alimentària. Es poden involucrar nenes, mestres i pares i mares.

Malbaratament d'aliments

- A Manresa hi ha diversos agents que ajuden a garantir el dret a l'alimentació, tot i que la majoria ho fan partint del concepte de caritat i sense empoderar la ciutadania. La Xarxa d'Aliments treballa en una direcció diferent, desestigmatitzant la pobresa i empoderant la gent que hi participa.

- Actualment les administracions dediquen diners als bancs d'aliments, transferint diners públics a entitats privades. El problema és que els que acaben rebent els diners són els grans productors i intermediaris. Cal invertir aquesta tendència.

- Per tancar el cercle amb els productors, calen menjadors socials gestionats per l'ajuntament, que prioritzin els productes locals i/o ecològics.

- És important aconseguir que la gent sigui autònoma. Als menjadors socials la gent també hauria de poder cuinar el seu menjar i endur-se'l a casa. Molta gent no té cuina a casa degut a les condicions d'infrahabitatge actuals.

- Les xarxes d'aliments han de donar eines a la gent i empoderar-la. Cal formar en cuina i en conservació d'aliments, per treure el màxim profit de la producció.

- Davant la dificultat d'elaborar plecs de clàusules que afavoreixin els productors de proximitat, es poden fer

bonificacions en moneda social. D'aquesta manera, les empreses locals hi guanyarien competitivitat.

Mercat

- Actualment el mercat està sota mínims. La gestió és dolenta, i sembla que l'ajuntament el vulgui deixar morir. L'externalització ha estat nefasta.

- Cal remunicipalitzar-lo. Només amb la gestió municipal es pot aconseguir dinamitzar-lo.

- Cal facilitar la implantació de parades ecològiques i de proximitat, fent les bonificacions necessàries.

- Si convé, es poden fer bonificacions en moneda social.

- Els casos dels mercats de la Mion i de la plaça de les Oques han de servir d'exemple. La gent està disposada a comprar local, ara cal més oferta.

Moneda social

- Pot ser el desllorigador de tot el procés descrit fins ara. La moneda social permet tancar el cercle i permetre que l'activitat econòmica es quedi a la comarca.

- Cal analitzar com funciona a Vilanova i a d'altres països europeus.

- Permet la sobirania econòmica.

- Es pot utilitzar per a fer bonificacions fiscals.

